

Obletnica zločina

V torek je poteklo osemnajst let, odkar je fašistični okupator storil na našem področju enega svojih najgrozovitejših zločinov. V sadnem drevoredu ob glavni cesti nedaleč od Frankolovega so na sadistični način obesili sto ljudi — od šolskim klopem ubeglih fantov, do upognjenih mož na meji starosti. V svojem zverstvu so šli tako daleč, da bi moral sin najprej obesiti očeta, toda raje je planil v beg in storil mnogo lažjo smrt pod tečo svinčenk.

Frankolovski zločin ni bil storjen v času, ko je bil fašizem na vrhuncu svoje moči in oblastnosti. Zločin je bil storjen nekaj mesecev pred klavnim in zasluženim koncem »tretjega rajha«, v trenutku, ko je sleherni človek le z malo razuma moral slutiti bližnji konec fašizma in nacizma v organizirani državni obliki, v obliki vojaške surove sile.

Dva grobova nemo pričata o tem divjanju. V enem je 40, v drugem 60 žrtev. Frankolovski morilci so »maščevali« enega najbolj okorelih fašističnih zločincev, odgovornega za vse grozote, ki jih je ljudstvo pretrpelo v štirih letih strahovlade, katerega je slučajno zadela zaslužena kazen iz partizanskega orožja. Ta zločin dokazuje odsotnost sleherne človečnosti in morale, dokazuje zlo naravo in bestialnost množičnih »akterjev« tega dogodka.

Čemu te besede po osemnajstih letih? Ravno zato, ker z gnevom in obžalovanjem ugotavljamo, da duh, ki je vodil zločinski dejanje v soteski nad Frankolovim, ni izginil. Z gnevom zasledujemo razvoj dogodkov, ki govorijo o tem, da je veliko Dorfmeistrov še ostalo ne samo pri življenju, temveč tudi na oblastnih položajih s podobne Nemčije. Ti bivši »gauleiterji«, »Kreisleitnerji«, gestapovci in esesovski botrujejo sodobnim ekscemom in zločinom kot so sojenja in zapiranja naših državljanov, ubijanje naših diplomatskih predstavnikov, uničevanje naše imovine v tujini, financiranje in vodenje raznih klavnih kotrarelucionarnih tolp itd. Kajti Jugoslavija ni samo zato trn v očesu nemških oblastnikov (kakšno barvo si že lastijo), ker je socialistična, temveč tudi zato, ker iz svojih izkušenj stalno opozarja svet na grozevitostne žrtve in neizmerno gorje, kar lahko na vsakem koraku pokaže na sledove divjanja, kakršno je bilo na Frankolovem na predvečer zmage svobodoljubnega sveta nad fašizmom.

Tekmovanje SZDL na Šmarskem

Letos bomo proslavljali 20-letnico ustanovitve republike Jugoslavije. Občinski odbor SZDL v občini Šmarje je v počastitev na 20-letnico II. zasedanja AVNOJ razpisal tekmovalno med krajevnimi organizacijami SZDL. Tekmovalce bodo po vprašanjih potrjene ugotovitve organizacij ter delovne iniciativnosti pri reševanju lokalnih vprašanj.

Seminar za gostinske delavce

Te dni poteka v Velenju seminar za strokovno izobraževanje gostinskih delavcev. Namenjen je predvsem mlajšim gostinskim kadrom za razširitev in izpopolnitev znanja iz gostinske stroke. Seminar je organizirala komisija za strokovno izobraževanje pri občinskem ljudskem odboru v Šostanju. Zanimivo je to, da so sprejeli v seminar tudi takšne, ki doslej niso bili v vrstah gostincev, a so pripravljeni na sodelovanje. To je važno predvsem za rešitev vprašanja zaposlitve žena.

V 32 urah bodo predelali snov iz samoupravljanja, iz stroje, kuharstva in kletarstva, turistične geografije in ostalega. Seminar obiskuje okrog 50 slušateljev.

Gostovanje v Velenju

Prejšnji teden je bila v Velenju skupina študentov visoke politične šole iz Beograda. Prišli so z namenom, da v kolektivno rudnika lignita študirajo vprašanja delavskega samoupravljanja, delitev dohodka, organizacijo dela in delovnih organizacij znotraj podjetja. V številnih razgovorih in razpravah so se udeležili posveta občinskega plebuma, kjer so razpravljali o gospodarsko-družbenem razvoju Salčke doline.

VREME

za čas od 14. do 24. februarja
Sredi februarja ohladitev s pogoštimi snežnimi padavinami. Nekako od 18. dalje pretežno jasno in mrzlo, še okoli 21. prehodno snežne padavine z burjo.

Dr. V. M.

telednevnik

TESNEJŠI STIK

MED OBČINO IN PODJETJI

Na skupni seji vseh občinskih svetov, ki je bila pred kratkim v Celju, so člani občinskih svetov celjske občine obravnavali predlog občinskega statuta. Razprava je potekala predvsem o vprašanjih, kako najbolje uskladiti razmerje občinske skupščine in njenih organov do samoupravnih organov v delovnih kolektivih.

Odnosi med občino in podjetji še niso povsem razčiščeni, kar se odraža tudi v prednostni občinskega statuta. Gre predvsem za to, kako ohraniti samostojnost v odločanju pri organih upravljanja v podjetjih, hkrati pa zagotoviti potrebna sredstva občini za reševanje skupnih potreb občanov v komuni.

Z razvojem komunalnega sistema te potrebe iz dneva v dan bolj rastejo, dosedanja stika v tem pogledu med podjetji in občino pa doslej niso bili najboljše. Dogajalo se je namreč, da je občina investirala sredstva za komunalno izgradnjo večkrat tudi mimo volje občanov in proizvajalcev v delovnih organizacijah, ali pa je po mnenju proizvajalcev sredstva trošila v manj koristne namene. Pri tem pa je bilo najbolj pomanjkljivo to, da so največkrat

sredstva zbirali na relaciji: organi občinskega odbora — vodilni ljudje v podjetjih.

Razumljivo, da so bili na ta način okrajni principi samoupravljanja, kar ni v skladu z našim demokratičnim komunalnim razvojem. Člani svetov so menili, da bo potrebno s tako prakso prekiniti in usmeriti sodelovanje med občino in podjetji izključno preko organov družbenega upravljanja. V tem smislu mora občinski statut dobiti tudi potrebno formulacijo.

Takšno sodelovanje bo veliko bolj učinkovito, saj bodo proizvajalci seznanjeni za kakšne skupne potrebe bodo odstopili sredstva občini. Tudi odločitev upravljalcev bo v okviru razpoložljivih sredstev lažja in odpadle bodo nepotrebne kritike glede trošenja sredstev.

V ta namen so tudi predlagali, da bi občinski odbor sestavil prioriteto listo skupnih potreb v komuni za daljše obdobje. Ko bi to listo temeljito pretrpeli občani na zborih občanov in upravljalci v delovnih organizacijah ter dali nanjo svoje pripombe, bi moral občinski odbor poskrbeti, da bi po takšnem vrstnem redu dosledno tudi dela izvajali. Disciplin pri koriščenju sredstev za res najnujnejša dela bo najboljša zagotovilo, da bodo upravljalci potrebna sredstva v okviru možnosti tudi odstopili komuni.

Boljše sodelovanje med občino in podjetji bo omogočilo tudi določilo, ki ga prednostek celjske občine navaja: eno tretjino članov občinskih svetov bo predlagal občinski odbor, dve tretjini pa delovne organizacije. Tako bodo imeli člani svetov več stika s podjetji kot doslej.

Na tem posvetovanju izražene misli bodo brez dvoma koristile pri dokončni formulaciji občinskega statuta na področju vsklajevanja skupnih potreb komune z možnostmi gospodarskih organizacij. To sodelovanje pa mora

kajpak sloneti na principu odločanja samoupravnih organov.

Tudi predsednik izvršnega sveta LRS Viktor Avbelj je na nedavnem posvetovanju s predsedniki občin poudaril, da je med občino in podjetjem še vse premalo takšnega kontakta, ki naj bi predvsem razčiščeval vprašanje izvajanja ekonomsko-političnih nalog, ki se postavljajo pred podjetja. Zato naj bo v občinskem statutu jasno določen odnos, ki bo zagotovil, da je občina z vsem svojim delovanjem zainteresirana na poslovanju sleherne delovne organizacije.

—ma—

Največ cestno-prometnih prekrškov

Kljub temu, da je število cestno-prometnih prekrškov v moziški občini v letu 1962 manjše kot leto popreje, le-ti vendar predstavljajo skoraj polovico vseh obravnavanih prekrškov. Največ tovrstnih prekrškov odpade na turiste. Skupna denarna kazen znaša okrog 1,8 milijona, 10 voznikom pa so bila začasno odvzeta voziška dovoljenja. Zanimivo je, da so zaradi dobro organizirane gozdarske službe vidno upadli prekrški zaradi nedovoljene sečnje lesa.

R. Z.

S SEJE OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA VIDEM-KRŠKO Večja smotrnost in odgovornost pri sestavljanju in uresničevanju družbenega plana

Vsredo je bila v Krškem seja občinskega ljudskega odbora, ki so se ga udeležili tudi direktorji gospodarskih organizacij, zavodov in ustanov. Na seji je predsednik občine tov. Stane Nunčič podal obširno oceno gospodarskega razvoja občine v letu 1962 in pri tem omenil, da so bila predvidevanja o dinamiki nadaljnjega razvoja občine preveč optimistična in da se tudi krško-videmska občina ni mogla izogniti splošnim pojavom stagnacije proizvodnje v prvem in pospešenega razvoja v drugem polletju ob spodbudnih gospodarskih ukrepih in s podporo okrepljene politične aktivnosti.

Družbeni plan za leto 1961 je bil v odnosu na plan iz leta 1961 presežen za 1,6%, v odnosu na planske postavke v letu 1962 pa je bil dosežen z 97%.

Po panogah so industrija, trgovina in obrt presegle planska predvidevanja, kmetijstvo, gradbeništvo in gostinstvo pa ne. Pri tem je treba pripomniti, da je družbeni sektor v kmetijstvu, obr-

Konec je zimskih počitnic in po malem jemlje konec tudi letošnja izdatna zima. Povsod so bili tečaji za smučarje, tekmovalna, sankanje in drsanje. Ni bilo planinskega doma, ki bi v tem času do kraja ne oživel. Tudi na Menini planini je bil tak tečaj gornjegrajskih šolarjev. Sami so si gospodinjili pri tem pa pridno vadili po snežnih strminah. Na koncu so imeli tudi tekmovalno. Podobno je bilo povsod, od Menine do Boča na Kozjanskem.

Zima se poslaavlja?

Težko se je odločiti za vremenoslovca, še težje je vedeti kdo ima prav. Profesor A. Obuljen je napovedal za prvo polovico februarja toplejšo vreme, za drugo polovico pa spet prodor hladnih zračnih tokov. Amater meteorolog B. Koljčički pa je ravno nasprotnega mnenja. Zato smo zdaj lahko radovedni ali je Koljčički vsaj za drugo polovico februarja uganil in bo toplo, ali pa bo še imel nadalje prav profesor Obuljen in bo poslej spet hladneje?

R. Z.

nijnejših potreb in predvidenimi sredstvi, kar se »manifestira« v znesku okoli 150 milijonov.

Na seji je podal poročilo tudi direktor Zavoda za zaposlovanje, nato pa se je razvila zelo živahna in pestra razprava. V razgovor, ki se je sukal okoli kmetijstva, šolstva, socialnega skrbstva in seveda tudi industrijske proizvodnje, je sodelovalo najmanj dvajset odbornikov in gostov.

TUDI MLADINA NA KONGRESU JRK!

Ob stoletnici ustanovitve Rdečega križa bo v mesecu aprilu v Beogradu kongres jugoslovanskega Rdečega križa. In letos bo ob tej pomembni obletnici na kongresu prvič tudi mladina, v vrstah katere so najzvestejši člani te človekoljubne organizacije. Iz Slovenije se bo udeležilo kongresa pet delegatov-mladincev. Prav zato so se udeležili pred dnevi posveta na okrajnem odboru Rdečega križa v Celju predstavniki posameznih občin ter srednjih in vaje-niških šol.

PRISPEVAJMO!!!

Občinski odbor SZDL in odbor za zbiranje pomoči prebivalstvu v Čupriji apelirata na občane, gospodarske organizacije in ustanove na področju občine Celje, da pristopijo k zbiranju pomoči — tako materialne kot v denarju — za ublažitev nesreče, ki je prizadela občino Čuprije.

Prebivalstvo Čuprije je ob povodnji v Celju leta 1954 nesebično in velikodušno prisločilo na pomoč, prav tako pa tudi stalno sodelovanje med obema občinama narekuje, da se tudi mi odzovemo ob njihovi nesreči.

Občani naj preko predstavnikov hišnih svetov pristopijo k zbiranju prostovoljnih prispevkov. Predsedniki stanovanjskih skupnosti pa naj overijo predsednikom hišnih svetov popisane pole darovalce.

Prav tako naj gospodarske organizacije preko delavskih svetov in sindikalnih organizacij, ter ustanove preko upravnih odborov in sindikalnih podružnic pristopijo k tej akciji. Vsa finančna sredstva naj se nakazujejo na posebni ziro račun pri Narodni banki Celje št. 603-11-615-64.

Materialne prispevke z dokumentacijo sprejema Pripravljalni odbor s sedežem pri Občinskem sindikalnem svetu. Ker je učinkovitost te akcije odvisna predvsem od hitre pomoči, apeliramo na vse občane, gospodarske organizacije in ustanove, da čim prej pristopijo k tej akciji.

Občinski odbor SZDL Celje in Pripravljalni odbor za zbiranje pomoči prizadetemu prebivalstvu Čuprije

Malomeščanske usedline

Vsak dan na najrazličnejše načine izkazujemo svojo socialistično zavest, svojo zavestno akcijo manifestiramo z novimi in novimi uspehi tako v gospodarstvu kakor v nadaljnji demokratizaciji družbenih odnosov. Malo nas je, ki ne bi prise-gali na svojo privrženost socializmu, toda hkrati tako radi uhajamo v stranske rokave malomeščanskih usedlin. Ko je predsednik Tito v svojem govoru mladini na sedmem kongresu omenil tudi vprašanje tituliranja v naši družbi, so v naših uradih bili mnogi presenečeni, češ, kaj že zopet? Kaj je res tako težko razumeti, da je tituliranje »gospod« in »gospodična« zraslo v razredni družbi in da je to terminologija razrednih razlikovanj? Nekaj dni se je uslužbenec po uradih in javnih lokalih nekoliko zataknil, zdaj pa se spet počasi uveljavljajo neprimerni naslovi.

Lepa, okusna in moderna obleka je stvar etike, civilizacije, če hočemo tudi kulture. Toda pretiravanje je prav tako malomeščanska skrajnost, ko nekdo hoče po vsej sili izstopiti kot družbeno

več vreden, če se obleče, recimo — s tisočaki. Zadnje dni v Celju skoraj ni bilo mogoče slišati drugega kakor komentarje o pripravah in maturantskem plesu samem. Dopusčamo, da je v cestnih in šepetajočih komentarjih veliko pretiravanja, da je le pretirano trditi, da so nekateri v izdatku zase (starši) in za maturanta dosegli četrtino milijona in več. Toda zanimivo, da so vendarle naše domače trgovine bile premalo založene za dekleta in fante na pragu življenja, da je bilo spet treba vsaj v Trst, če že ne kam drugam, po blago. Doklej bomo tako pretiravali, da se bodo zmernejši v zahtevah in zmožnosti raje izognili taki prireditvi? In končno, ali je treba dvigniti tak halo, če maturirava fant ali deklet? In ali je res toliko vredno, da sosedje pokajo od zavisti nad investicijo vloženo v šumeča oblačila za en večer. Ter končno, ali je vredno pozeleneti od zavisti, če se nekdo nekoliko našopiri, da bi sem in tja na tak način opozoril nase? Eno in drugo je malomeščanština, napuh in zavist.

PRISPEVAJMO!!!
V SKLAD POMOČI POPLAVLJENCEM V ČUPRIJI

Kolektivna odgovornost

iz razprave o statutu konjiške občine

Bojna sekira hladne vojne ni zakopana, optimizem po kubanski krizi je bil prezgoden. V ZDA se vedno močnejše spet oglašajo Dullerovi nasledniki, češ da je treba s SZ voditi samo eno politiko, to je politiko močne roke, in da je najboljša politika v svetu ta, da ga drži na robu vojne. Spet se oglašajo tisti, ki pravijo, da je treba s Castrovom pomesti, ne glede na posledice, ki naj bi bile kakršnekoli, čeprav atomska vojna. SZ da pripravlja vojno in čim prej bo do nje prišlo, tem manj bo SZ nanjo pripravljena, tem več šans za zmago bo imela ZDA. Kennedy sicer ne naseda tej logiki in na zadnji tiskovni konferenci je ameriške vojne hujškalce suvereno zavrnil, češ da se vprašanja vojne in miru ne morejo tehati po nepreverjenih govorcih. Kennedy priznava, da pomeni vojna za ZDA veliko tveganje in nič kaj poceni način, s katerimi bi zavzela Kubo in druge stvari ter dosegla svoje cilje. ZDA bi že večkrat lahko začela vojno, casus belli je bila Madžarska, nemiri v Vzhodnem Berlinu, Varšavi, pa je niso začele, ker začetni vojno pomeni obsoditi narod na težke žrtve. Realno je Kennedy presodil, da taka Kuba, kot je, za ZDA ne pomeni vojne nevarnosti in da je prepričan o miru ljubnosti SZ.

Koliko pa je ZDA do tega, da brez pardona zavzela vsaj nad zapadno polovico sveta, se ne vidi samo iz teh bojažljivih diskusij o Kubi, ampak tudi iz dogodkov v Kanadi. Tam je moral pa-ti Diefenbaker, sicer konservativci, vendar ni kaj vnet za hegemonijo ZDA. Zato ni čudno, če Diefenbakerja niso podprli angleški konservativci, pač zato, ker so se solidarizirali z liberalcem Pearsonom, bodočim možem Kanade, ki je ob Diefenbakerjevem padcu dejal: »Sovražnik Kanade je komunistični imperializem.«

S tem je Pearson podprl integracijo Zapada pod vodstvom ZDA. S tem je Pearson tudi podprl ekonomsko in politično pomoč ZDA Kanadi, Kanada pa mora na pot ameriškega satelita, čeprav je po vojni vodila samostojno politiko in je bila cenjena kot četrta sila na svetu. S tem je ustrezno tudi Angliji, kateri se trenutno učinkovito upira de Gaulle. Pravi sicer, da je de Gaullova politika na slabih nogah. Čim ne bo Adenauerja, ne bo od osi Paris — Bonn ostalo nič, ameriška politika o enotni Evropi pa bo spet na pohodu kot edina možna in potrebna.

Francosko-nemški sporazum je doživel hudo kritiko tudi v Zapadni Nemčiji. Adenauerjev naslednik, vsaj zdi se, da bo, Erhard, je podprl Kennedyja v njegovi kritiki na de Gaulle in pozval ZDA, naj prevzamejo vodstvo zapadnega sveta. Adenauer je kljub svojim starim letom elastično odgovoril, da Zahodna Evropa ve, da se ne more obdržati brez ZDA.

Zatona Evrope? To pomeni, če bi v Evropi zmagal socializem. Zato se Amerika tako veže na fašistično Španijo kot svoje moščišče za primer vojne, posebno zdaj če bi se svet sporazumel za konvencionalno orožje.

Ne vemo še za ozadje državnega udara v Iraku. Kasem, ki je nekaj let vodil Irak, je bil ustreljen, novo vladno pa so sestavili njegovi nasprotniki, ki jih je Kasem držal po ječah ali zunaj aktivnih služb. Udar so izvedli v »stil«, zbombardirali so Kasemovo rezidenco in s tem zavzeli ključni borbni in vojni položaj. Udar v Iraku je spet osvetlil trenje znotraj arabskega naroda, ki je sprito vseh mogočih medsebojnih razlik, zgodovinskih, političnih in ekonomskih, obremenjen še z najinteresnejšim bogatstvom, z nafto. Svetovni petrolejski magnati se ne morejo odreči svojih oblasti med Bližnjim vzhodom in tako ni čudno, če je enotnost arabskega naroda za enkrat še samo sen. Zanimivo je, da so novo vladno v Iraku navdušeno pozdravili najprej Egipt, Jemen in Alžir. Dogodki v Iraku pa bodo vrgli svojo posebno luč tudi na azijsko afriško konferenco v Tanganjiki, saj bo arabski svet krojil svojo usodo svobodno šele, ko se bodo uresničili cilji, o katerih je te dni ta konferenca govorila: popolna neodvisnost kolonialnih dežel, neodvisen razvoj nacionalnih gospodarstev, likvidacija ostankov kolonializma. Cilji so visoko pojasnjeni, a tako je treba, če hoče svet hoditi po poti napredka.

T. O.

Osnutek statuta konjiške občine je doživel pred začetkom javne obravnave dva temeljita pretresa, ki sta opozorila na mnoge probleme in odnose, ki bi jih moral statut jasneje postaviti ali vsaj nakazati. Obe razpravi, ki sta se vodili na skupnih sejah članov ljudskega odbora ter občinskega odbora Socialistične zveze sta pokazali, da gre v tem primeru za statut, ki je zrasel iz specifičnih pogojev, da je izraz gospodarskega stanja pa tudi hotenja tamošnjih ljudi. Lahko bi rekli, da gre v tem primeru za resnično konjiški statut, ne pa za popravljen kopijo katerega koli drugega.

Čeprav je težko reči, ali bodo vse pripombe in vsi predlogi, ki so bili izrečeni na zadnji skupni seji ljudskega odbora konjiške občine in članov občinskega odbora SZDL vnešeni v osnutek statuta, ali ne, so vendarle zanimivi, saj odkrivajo probleme, ki jih bo moral reševati, če že ne statut, pa vsaj kak drug ustrezen akt, morda poslovnik itd.

Gotovo je, da bo že pred sprejemom statuta rešeno vprašanje, ali se bodo konjiški občini priključili nekateri kraji dosedanje bistrške občine (Oplotnica). Gospodarski razlogi govorijo, da bi bila takšna priključitev več kot utemeljena. Sicer pa, o tem naj razpravljajo in sklepajo prizadele občani.

Zanimiva je pobuda naj bi o perspektivi razvoja posameznih naselij odločale krajevne skupnosti. Pri njih naj bi imela, kaj bodo delali in gradili, pri ljudeh, ki so najbolj zainteresirani za eno ali drugo nalogo. V programu je nadalje nakazana razširitev PTT službe; nekaj govora je bilo tudi o združevanju osnovnih šol ter o vlogi, ki jo naj ima zdravstveni center kot osrednja občinska zdravstvena ustanova, ki naj koordinira celotno delo na

na svojem področju. Seveda pa je v tej zvezi razumljiva želja, da naj komuna ne samo omogoči, marveč tudi zagotovi nemo-teno delo in izvajanje programa zdravstvenega centra. Tu seveda prihajamo navzkriž z željami in možnostmi. V perspektivi je nakazana ustanovitev sklada za telesno vzgojo. Statut daje občinski skupščini velike možnosti za ustanavljanje, pa tudi združevanje oziroma ukinitve posameznih svetov. V teh določilih ni nič togega. Vse kaže, da se bo število svetov pri ljudskem odboru zmanjšalo od sedanjih enajst na osem.

Prav je, da osnutek statuta ne določa števila in meja krajevnih skupnosti. Takšne skupnosti bo seveda potrjevala občinska skupščina, toda le na predlog zborov občanov. Ne glede na to so predvidene nekatere korekture v številu in s tem v zvezi v mejah krajevnih skupnosti.

Zanimiva je odgovornost vseh občanov do reševanja skupnih problemov in prav tako sodegovornost gospodarskih organizacij do nalog, ki jih bo morala reševati komunalna skupnost. Gre torej za eno družino s skupnimi nalogami, za kolektivno odgovornost. Prav tako je silno zanimiv podatek, da bo ljudski odbor sodeloval pri izvajanju določenih krajevnih komunalnih del le takrat, kadar bodo prebivalci določenega območja dali svoj delež v višini 75 odstotkov vrednosti. Razumljivo pa je, da se bo lahko ta delež spremenil, če bodo tako narekovala skupne potrebe in če bodo tako dovoljevale tudi možnosti.

— an

RAZPIS - da ali ne

Na nedavnem posvetu o osnutku republiške in zvezne ustave v Celju je bilo načeto zanimivo in hkrati aktualno vprašanje, ki se je nanašalo na ponovno postavitev direktorja po preteku prvih ali naslednjih štirih let. Vprašanje se je glasilo približno takole: kaj napraviti v primeru, če se delavski svet strinja, da ostane direktor na svojem mestu tudi po preteku prvih ali naslednjih štirih let? Ali je v tem primeru potreben ponoven razpis za to mesto, ali ne?

Razumljivo je, da je to vprašanje vzbudilo precej različnih mnenj, predlogov in pripomb. Kot je znano se naj v prihodnje še bolj kot doslej uveljavijo pravila, da je treba za sleherni prosto delovno mesto razpisati javni natečaj.

V odgovoru na postavljeno vprašanje se je tolko dvoje mnenj. Prvi so zagovarjali stališče, da lahko delavski svet opusti razpis za delovno mesto direktorja, če se strinja z dosedanjim. Drugi pa so rekli nekoliko drugače. In vse kaže, da so imeli slednji prav, ko so predlagali, da naj delavski svet po preteku vsakih štirih let razpiše delovno mesto direktorja. Nikjer namreč ne oide, da je bil dosedanj najbližji. Lahko se zgodi, da bo prišel po javnem razpisu na to delovno mesto boljši in končno, ali lahko kolektiv sprejme stališče delavskega sveta, da je na primer dosedanj direktor najboljši, kot edino merodajnega in objektivnega? Zdi se da ne, saj lahko na takšno stališče v mnogočem vplivajo subjektivne sile in ne nazadnje direktor sam. Zato je bil predlog, da naj se po preteku vsakih štirih let razpiše delovno mesto za direktorja, umesten in v skladu z vsemi načeli upravljanja.

— n

Tudi za izlete

Celjsko avtobusno podjetje ima že nekaj mesecev v Krškem svojo podružnico, ki jo vodi tov. Ernest Štoklas.

Kako je sploh prišlo do tega, da ste odprli v tem kraju podružnico?

— Naše podjetje je kupilo od sorodnega podjetja v Krškem, ki se zdaj ukvarja le s tovornim prometom, tri avtobuse, hkrati pa prevzelo proge, ki jih je prej vzdrževal »Transport«. Tako vozimo iz Krškega v Rako in Kostanjevico, razen tega pa imamo še dve progi za delavce, ki so zaposleni v Celulozi. Na novo pa smo uvedli progi na Veliki trn ter v Gorenjo Piljavo; mimo vsega tega pa je vzpostavljena še avtobusna zveza med Celjem in Krškim.

— Imate dovolj prometa, oziroma dovolj potnikov?

— Pozimlj jih je več kot sicer, kajti zdaj sedijo na naše avtobuse tudi tisti, ki se drugače vozijo na delo ali v šolo s kolesi.

— In načrti?

— Predvidevamo, da bomo avtobusni promet še razširili, razen tega pa bomo razširili svoje delovno področje še na turistično dejavnost in tako v sodelovanju s turističnim društvom skrbeli tudi za prijetne izlete in podobno.

Dva posnetka s seje centralnega delavskega sveta tovarne kovanega orodja v Zrečah. Zgoraj: na levi direktor podjetja, Tine Kolenc, v sredini predsednik delavskega sveta, Vili Premru; spodaj: skupina članov delavskega sveta.

Bilo je nekaj minut po sedmi uri zjutraj, ko je v dvorani doma Ljudske tehnike tovariš Vili Premru začel peto redno sejo centralnega delavskega sveta kolektiva tovarne kovanega orodja Zreče. Okoli dolge mize pa tudi okoli peči, ki tisti dan nikakor ni mogla segreti velikega prostora, so sedeli skoraj vsi člani tega osrednjega organa samourpravljanja; manjkali so le upravičeno odsotni.

Med točkami dnevnega reda sta posebno pozornost vzbujali poročilo centralne popisne komisije ter razprava o strokovnih kadrih in kadrovske politiki v podjetju.

V imenu popisne komisije je najprej poročal šef gospodarsko računskega sektorja tovariš Zavsek. Ni se ustaviljaj toliko pri številkah, čeprav jih je tudi navajal, niti se ni spuščal v težko razumljive ekonomske analize; njegove besede so bile jasne in odločne, včasih celo nekoliko trde. Vsi člani so ga poslušali z veliko pozornostjo.

— Delo vseh dvajsetih popisnih komisij je bilo silno težko, zlasti pa še tistih, ki so morale delati na prostem, kjer jim je sneg sproti pokrival material, je med drugim dejal tovariš Zavsek. Ugotavljali smo tudi, da je to delo precej zavrlo normalni tek proizvodnje, saj je pri inventarizaciji sodelovalo precejšnje število ljudi.

Tako je govoril in razčlenjeval, hkrati pa opozarjal na pomanjkljivosti in v isti sapi predlagal:

— Obračunske enote se bodo morale zadolžiti z osnovnimi sredstvi s pomočjo primopredajnih knjig... Ugotovili smo precejšnje terjatve, ki so že zapadle, pa tudi naše podjetje je izkazovalo ob koncu leta nekaj neplačanih računov. Nekaj govori o slabi likvidnosti, o velikih zalogah... Stanje v surovinskem skladišču se je že spremenilo; toda navkljub temu moramo gledati, da bo čimprej pokrito in zaprto. Ne smemo več dovoliti možnosti, da bi kdorkoli jemal material. Ne gre za krajo, marveč za nekontroliran odvoz materiala, ki ga potrebujemo v obratih.

Tudi za delavce moramo uveljaviti orodne knjižice in med letom kontrolirati, kako čuvajo zaupano orodje...

Precejšnjo razliko smo ugotovili v bifeju. Njenih vzrokov še nismo ugotovili, toda navzlic temu so čudno vlogo pri tem odigrali tako imenovani »pufarji«.

Tako so padale besede; besede, ki so skoraj v slehernem primeru opozarjale, da bo treba še marsikaj spremeniti, zlasti pa izboljšati organizacijo dela in poslovanja.

Ko je končal, je za nekaj časa zavlada tišina. Zdelo se je, kakor da premišljujejo o besedah, ki so jih slišali, pa tudi o pomankljivostih, ki so jih morda že sami občutili, pa niso vedeli, kako in kaj.

Potem se je začela razprava o predlogih in ugotovitvah centralne popisne komisije pa tudi o nekaterih drugih rečeh, kot na primer o neki šupi, ki jo je menda nekdo zgradil na svojo pest, zdaj pa propada itd.

— Današnje poročilo popisne komisije, je v razpravi dejal tov. Leskovar, mi je bilo všeč predvsem zato, ker je bilo zelo konkretno. Razen tega pa je opozorilo, kje so napake in kako jih naj odpravimo. Menim, da lahko brez odlaganja sprejmemo sklep, ki ga predlaga popisna komisija.

In ta je — namesto popisa ob zaključku leta, ki odtegne od proizvodnje veliko število ljudi, bodo v tovarni kovanega orodja Zreče uvedli kontinuirano inventuro, ki bo trajala celo leto. To delo bo opravila ena sama komisija; vse-kakor dosti bolj kvalitetno, kot pa ga lahko opravijo popisne komisije.

— Pomembnost tega sklepa je v tem, je še dodal direktor, tov. Kolenc, da bomo dosegli

Med
zreškimi
kovači

na seji
delavskega
sveta

večji nadzor in večjo odgovornost. Komisija bo stalno na delu; v obrate bo prihajala nena-javljena. S tem bomo zagotovili večjo ažurnost in kar je prav tako važno, napake bomo odstranjevali sproti, ne pa šele ob koncu leta.

— Enako zavzetostjo, če ne še večjo, so se člani delavskega sveta lotili drugega vprašanja, to je problema strokovnih kadrov in kadrovske politike na sploh.

— V zadnjem času v tovarni veliko govorimo o strokovnih kadrih, je besedo povzel direktor tov. Kolenc. Vtem ko smo si edini, da te ljudi močno potrebujemo, pa smo si različni v stališču, kako jih naj dobimo, da bomo kos zahtevni nalogi, ki smo si jo postavili v letošnjem letu, pa tudi nalogam, ki nas čakajo v prihodnje. Položaj na tržišču, izredno močna konkurenca v kovaških izdelkih in podobno nas silijo, da moramo naprej. Če ostanemo na istih pozicijah, kot jih imamo, pomeni, da bomo zaostali, da nas bo čas prehitel. Večjih gospodarskih uspehov pa ne moremo doseči samo na račun investicijskih vlaganj; uspehi niso odvisni le od dobre organizacije dela in drugih činiteljev, temveč predvsem od ljudi, ki bodo sposobni zastaviti in izvršiti predvidene obveznosti. Organizirati moramo industrijsko proizvodnjo, ki se bo mogla uveljaviti tudi v mednarodni delitvi dela ter se solidno vključiti na domače tržišče.

Kako velike naloge nas čakajo v letošnjem letu, se vidi tudi iz načrta, ki smo si ga zastavili. Tako naj bi letos znašala vrednost naše proizvodnje dve milijardi sto milijonov dinarjev. Če to število primerjamo s 1956. letom, ko je znašala vrednost proizvodnje 690 milijonov, ali z uspehom, ki smo ga dosegli lani, ko smo proizvedli za eno milijardo šest sto milijonov, potem je očitno, da znatno povečujemo naše proizvodne obveznosti. Pa ne samo to, pri nas se je močno spremenil tudi sortiment izdelkov. Medtem ko je pred leti prevladovalo poljedel-sko orodje, smo zdaj prešli na avtomehansko in v zadnjem času na zelo precizne odkovke.

Pri nas ni moči več voditi proizvodnje na pamet. Uveljaviti moramo pripravo dela, osvoboditi tehnološke postopke, zboljšati organizacijo dela, uvesti nekatere nove službe in podobno. Za vse to pa so nam potrebni strokovnjaki, tehniki in inženirji.

Vsi vemo, da imamo teh ljudi premalo in da nas to tepe že zdaj. Zato moramo zastaviti drugačno kadrovske politiko in napeti vse sile, da te ljudi čim prej dobimo, ker jih nujno potrebujemo...

Takšne in podobne so bile besede direktorja. — Toda, kaj bodo rekli naši ljudje, če bomo zdaj novim strokovnjakom skušali dati nekatere ugodnosti, je padel prvi očitke, ko so se člani delavskega sveta seznanili tudi s podrobnim načrtom pridobivanja strokovnih kadrov.

— Zavedati se moramo, da začenjamo uveljavljati daljnosežno kadrovske politiko, ki je za nas trenutno važnejša od investicijske. Tudi v tem, če bomo tem ljudem zagotavljali povračilo prevoznih stroškov, ki veljajo za redna prevozna sredstva, če jim bomo vsaj na začetku priznavali celo višje mesečne dohodke, morda dodatke za ločeno življenje in podobno, moramo gledati koristne naložbe, ki imajo en sam cilj, in to je povečati in zboljšati našo proizvodnjo. Od te pa zavisi tudi prejemki naših ljudi. Torej gre tudi zanje in ne samo za nove, je sledil odgovor.

Zdi se, da so te besede zalegle, da so naletele na polno razumevanje, saj so se zdaj oglašali tisti, ki so pritrjevali predlogu in rekli, kaj še sploh čakamo.

Tako je delavski svet tovarne kovanega orodja v Zrečah sprejel sklep, ki pomeni za ta kolektiv svetlejšo perspektivo.

M. Božič

Zanje je dražje...

Na nedavni skupni seji članov obeh zborov občinskega ljudskega odbora ter občinskega odbora Socialistične zveze v Slovenskih Konjicah je padlo nekaj besed tudi na račun trgovine, zlasti pa tiste na podeželju, ki je z nekatere-rimi artikli slabo založena, ali pa

jih sploh nima. Tako so ljudje iz Stranice povedali, da plačujejo kilogram mesa za okoli sto dinarjev dražje, kot pa velja za tiste, ki stanujejo v Konjicah. V Stranicih namreč ni mesnice, zato morajo tamošnji prebivalci hoditi po meso v Konjice. To pa je pot,

ki jo opravijo navadno z avtobusom. Ta prevoz pa seveda stane in za prav toliko se podraži na primer kilogram mesa, če ga gre-do kupit.

Ta ugotovitev pa ne velja samo za Stranice; značilna je tudi za nekatere druge kraje v konjiški občini.

Ljudje sprašujejo, ali se tega problema ne da zadovoljivo rešiti?

— b

RENTA - DA ALI NE?

S posebno nalogo proučitev gospodarskega položaja rudnika lignita v Velenju in ostalih slovenskih premogovnikov se je pretekli teden mudila v Velenju posebna skupina zastopnikov sekretariata za splošno gospodarske zadeve, sekretariata za industrijo, gospodarske zbornice LRS, sveta sindikatov metalurgov in rudarskih delavcev. Glavni namen je bil proučiti položaja in predvsem posebnih rudniških družbenih dajatev ter njih upravičenost.

Ze dve leti ima rudnik lignita v Velenju kot edina gospodarska organizacija v Sloveniji posebni družbeni rudniški prispevek, ki znaša skorajda polovico vseh obveznih prispevkov. Do nedavna je ta prispevek bil tretjina kot prispevek zaradi boljših prirodnih pogojev, kar pa nikakor ni odgovarjalo resničnemu stanju.

Kaže torej, da bo slednjič ta prispevek — imenovan RENTA — ukinjen, ter bo s tem znatno izboljšal položaj velenjskega premogovnika, pri katerem je nastopil čuden proces: pri sočasni veliki porasti produktivnosti znatno opazen stalni padec dohodka.

Na splošno kaže analiza, da je

doseženi narodni dohodek v premogovniški bistveno nižji od ustvarjenega narodnega dohodka v ostali industriji. Premogovniki so namreč drugače obravnavani in niso vključeni v celotni tržni mehanizem (cene premoga so določene). In v tem nastopajo čudne ekonomske alogičnosti. Zaradi nizkega narodnega dohodka imajo premogovniki do dve tretjini nižje obveznosti, dosega pa dokaj večjo produktivnost kot ostala industrija.

Posledica tega so nizki skladi in počasnejši porast osebnih dohodkov, in se to, da so premogovniki primorani porabiti dokajšen del ustvarjenega narodnega dohodka za sredstva osebnih dohodkov.

Odnosi med osebnimi dohodki v industriji in premogovniški so se v zadnjih dveh letih skoraj popolnoma izenačili in to s posledico dokajšnje fluktuacije delavcev iz premogovnikov. Predvideni odnos 150:100 v korist premogovnikov je že zdaleka spremenjen.

Na vse do leta 1960 je bil glavni vir družbenih dajatev prispevek od dohodka, z 1961. letom pa je bil uveden rudniški prispevek, kot nekakšen poseben instrument, ki naj bi zajel izredni dohodek v tistih premogovnikih, ki imajo boljše pogoje pri izkoriščanju narodnega bogastva. Plačujejo ga le trije premogovniki, in sicer: rudnik Banoviči, Kreka in Velenje in to s stopnjo 4 odstotke, 7 odstotkov in 12 odstotkov od realizacije premoga. Pri presoji in odločanju stopnje pa kot kaže niso bili upoštevani naravni pogoji (le-ti so v Velenju izredno težki in ne obratno), temveč je bila za osnovo vzeta akumulativnost zadnjih dveh let. Trditve o naravnih pogojih je sprito rudnikovi iz dnevnih kopi pač nevzdržna logična presoja, še posebej pa pri dokajšnji razliki stopnje prispevka. Takšen subjektivno postavljen instrument ima naravnost kvarne posledice, saj se v njem nehoti skriva inčica ali pravo nasprotje načelu nagrajevanja po delu; je torej destitucionalni instrument, ki ne samo »kaznuje« napore kolektiva pri ustvarjanju večje storilnosti in boljše ekonomičnosti poslovanja.

Takšno stanje je rešljivo le z vključitvijo premogovnikov v splošni gospodarski sistem, kjer bi lahko s prosto formiranimi cenami dosegli enake pogoje kot ostala industrija in obenem bili pred družbo obvezni za iste družbene prispevke. Na ta način bi premogovniki dosegli nujnost povečanja osebnih dohodkov v svoji stroki, lahko bi sami krili potrebe po razširjeni reprodukciji in modernizaciji svojih obratov in bi s tem odpadlo doslej obvezno investiranje iz zveznih sredstev. Posebna skupina je po preučitvi predlagala, da se že za leto 1962 (torej enkrat za nazaj!) zniža rudniški prispevek velenjskega rudnika za 5 odstotkov in se izenači s stopnjo prispevka rudnika Kreke.

Prepričani smo lahko, da bo to osvojeno, kasneje pa s posebno študijo na osnovi objektivnih meril pri obravnavi pogojev izkoriščanja narodnega bogastva po vsej verjetnosti še znižano.

ZA DOGRADITEV DOMA

Andraž je razmeroma precej odmaknjena vasica od Polzele. Vendar je ta predel kmetičsko močno zalede. Zaradi tega namerava osrednja zadruga v Savinjski dolini dograditi že začetni zadrugi dom. V njem bodo uredili tudi lično klubsko sobo, sodijo pa da bodo uspeli ta čas nabaviti tudi televizijski sprejemnik, za katerega je med prebivalci veliko zanimanja.

Ta cesta je zelo potrebna

V celjskem okraju že dalj časa govorimo o nekaterih cestah. Nekajkrat je na račun slabih cest do Logarske doline, do Rogaske

POSKRBELO SO ZA DRUŽBENO PREHRANO

V preteklem letu je tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah z lastnimi sredstvi gradila novo lakirnico, ki je bila nujno potrebna, uredili pa so tudi skladišče in nabavili precej novih strojev. Največ težav je okoli nabave surovin, zanimivo pa je, da njih predvsem tare sicer kako nabaviti zadostne količine bukovine.

Lani pa so si uredili tudi lepno opremljen obrat, v katerem delavci prejema tople obroke. Ureditev takega obrata je bila želja vsega kolektiva.

Kvaliteta bo odločala

V keramični industriji v Libovjah so v zadnjih letih zabeležili sunkovit napredek. Uredili so neugodne razmere, a hkrati je kolektiv začel vlagati znatna sredstva za obnovo tovarniških poslopij. Libovjska tovarna je namreč sodelovala med najbolj zastarele tovarne v celjskem okraju.

Toda v tem obdobju smo lahko razen prizadevanja za modernizacijo in sodobno ureditev oddelkov zasledili pri libovjskih keramičnih velikih prizadevanje za uvažanje novitet in zlasti za izboljšavo kvalitete svojih proizvodov. Med posebnosti na tem področju sodi vsekakor začetno poizkusno izdelovanje grafitnih loncev, za katerimi se čuti izredno velika potreba v livarstvu. Gre namreč za izdelke, ki smo jih doslej morali uvažati in zanje trošiti znatna devizna sredstva.

V Libovjah so v preteklem obdobju veliko poizkušali z grafitnimi lonci. Pri tem so zabeležili dokaj lepe rezultate, vendar so morali ugotoviti, da samo s poizkusili niso mogli priti do konstantne kvalitete grafitnih loncev. Livarstvo pa zahteva prav stalno

Slatine in tudi na račun dobrih cest bilo zapisano in izrečeno precej pikrih. Vendar pa nihče ne more trditi, da so problemi urejanja teh cest ostali na mrtvi točki — asfalt je že do Rečice, proti vzhodu skoraj do Grobeljega. To so vsekakor pomembni uspehi, zlasti še, če poudarimo, da so pri gradnjah teh cest s smotnim delom prihranili znatna sredstva.

Vendar pa se nam v sedanjem obdobju — po priključitvi novih občin (Sevnica, Krško in Brežice) k celjskemu okraju — vsiljuje v ospredje potreba po ureditvi cest od Rimskih Toplic proti Posavju.

Ta cesta je namreč silno slaba v teh zimskih dneh pa tudi nevarna. Preozka je, tako, da je izmikanje vozil silno težavno, včasih tudi nevarno. V poletnih mesecih, ko je cesta suha, pa se vo-

kvaliteta grafitnih loncev, saj pomeni vsaka okvara tudi v livarnah lahko samo izgubo dragocene litine.

Zaradi tega so se v zadnjem času odločili, da si bodo nabavili ustrezno licenco, kajti na ta način bi se razmeroma mala investicija hitro obrestovala. Razen tega pa bi z razširitvijo zmogljivosti oddelka za izdelavo grafitnih loncev lahko krili dober del potreb naše industrije.

Ko so se v Libovjah za ta ukrep odločili, so temeljito premislili tudi vse podrobnosti. Prav gotovo jim namreč samo licenca ne bi veliko koristila, če ljudje ne bi bili seznanjeni s pravilno izdelavo grafitnih loncev. Sodijo, da bo zaradi tega potrebno poslati dva ali tri delavce na specializacijo.

Ves načrt pa stoji na eni predpostavki, namreč da je potrebno z zadevo pohiteti in z izdelavo kvalitetnih grafitnih loncev začeti že nekje sredi leta. Nekaj jih bo ta investicija sicer stala, vendar se bodo vloženega sredstva povrnila že po enem letu, kar je razmeroma hitro in ugodno, tako da dejansko ne kaže omahovati.

Dve pomembni cesti

Na območju konjiške občine gradi Gozdno gospodarstvo iz Celja dve zelo pomembni cesti. Eno grade iz Vitanja do Rakovca, druga pa bo povezovala Zreče preko Resnika s cesto Oplopnica-Pesek. V obeh primerih gre za nekaj preko 10 kilometrov nove ceste, skupaj bodo tako zgradili tu preko 22 kilometrov. Obe cesti imata izrazito velik pomen za gozdarstvo. Novi cesti namreč odpirata velike gozdne površine, značilnost pa je visoka pogozdenost preko 77 odstotkov(!).

Vitanjska gozdna cesta se bo povzpela za okoli 600 metrov, nekaj manj pa cesta iz Zreč, vendar računajo, da bi skupno z občino speljali z Resnika cesto do Rogle, kar bi za razvoj turizma bilo prav gotovo izrednega pomena. To območje je namreč bilo doslej za turiste zaprto, saj je znano, da so po južnem pobočju Pohorja obstajali le stari kolovozi in neprimerne poti.

Toda le mimogrede, kajti obe cesti bosta imeli predvsem gospodarsko pomembnost. Doslej so od tod spravljali velike količine lesa na primitiven način. Pri tem je bilo precej izgub, a tudi spravilo je bilo dražje — pa seveda počasneje.

Izredni posek na teh površinah namreč znaša kar okoli 10 tisoč kubičnih metrov lesa — bolje rečeno, toliko bodo lahko posekali in spravili v dolino, ko bodo obe

cesti zgrajeni. Zraven je še zlasti pomembno tudi dejstvo, da so na tem območju predvsem visokokvalitetni iglavci, za katerimi je na trgu največ povpraševanja.

Zanimivi so tudi podatki o rentabilnosti posameznih odsekov cest. Tako so najrentabilnejši začetni deli cest, nekoliko manj pa višji predeli, vendar pa je gospodarsko smotno prav odpiranje višjih predelov in se zaradi tega rentabilnost ceste računa v celoti. Tako sodijo, da se bosta obe najpomembnejši gozdarski novi cesti v konjiški občini — ona v Vitanju in v Zrečah poplačali. Vrednost zreške ceste in njena rentabilnost pa se z uresničitvijo načrta o cesti do Rogle in z razvojem turizma, ki je za to območje interesantna in lahko tudi donosna panoga, hitro poveča.

POUDAREK IZVOZU

Tudi letos je zlasti za industrijska podjetja pomembna naloga povečevanja izvoza. Resda, izvoz letos bržčas ne bo tako močno porastel v celjskem okraju kot lani (30 odstotkov), vendar sodijo, da bodo podjetja iz celjskega okraja izvozila vsaj za okoli 23 odstotkov več kot lani. Istočasno pa se bo nekoliko zmanjšal izvoz kmetijskih pridelkov, kajti kmetijske organizacije in kmetijske zadruge imajo letos predvsem nalogo pravilno in pravočasno oskrbeti domače tržišče.

zila na njej »močno« uničujejo.

Naj povemo, da je za primerjavo do Brežic domala 80 kilometrov — 80 kilometrov slabe ceste na eno in na drugo stran pa je tudi neprijetno in naporno. Zaradi tega bo prav gotovo v interesu skupnosti komun, da pospeši ureditev tega cestišča, kajti že prvi meseci po združitvi občin k celjskemu okraju so pokazali, da promet proti Celju iz tega predela vse hitreje raste.

Razen tega pa je prav gotovo smiselno in koristno povezati magistralo Maribor-Ljubljana z avtocesto Ljubljana-Zagreb.

S silo v tuje stanovanje

Pred dnevi se je zglasil v našem uredništvu tovariš Franjo Vanovšek, ki nam je povedal še eno nenavadno zgodbo o nestrpnosti pri reševanju stanovanjskih zadev.

Njegov oče stannuje že precej let v stanovanjski hiši Drnovškovih. Ker je najemnikova hčerka v Svici, je obljubil, da bo lastniku stavbe Drnovšku odstopil hčerkinu sobico. Ker pa hčerka pride šele aprila nazaj, je zadeva dobila nenavaden potek.

Drnovšek je kratkoma vdril v sobico, in sicer namenoma; baje tedaj, ko ni bilo najemnika doma. Pomagalo mu je pet najetih delavcev, ki so znosili stvari iz sobice ven.

Družina se je razumljivo pritožila na stanovanjskem uradu. Imajo namreč ustrezno odločbo in na koncu koncev vendar ne gre, da bi z najemanjem delavcev »gospodarije« metali stranke iz stanovanja. Stanovanjski oddelek občine je lastnika stanovanja poučil, da je šlo za kaznivo dejanje in da bo treba zadevo urediti tako, da najemnik dobi sobico nazaj.

Tedaj pa se je lastnik hiše odločil, da bo podstrešno sobico podrl. S tem delom je tudi že začel. Toda tudi to pot so ga opozorili, da gre za kaznivo dejanje. Nehal je.

Po pripovedovanju tovariša Vanovškega se je lastnik stavbe zglasil tudi pri šefu stanovanjskega urada v Celju — tovarišu Šešlerju, ki pa je dal lastniku stanovanjske hiše prav. Tako so baje lahko razbrali iz pripovedovanja Drnovškovih. Tedaj so se Drnovškovi odločili za zvijačo. Če nas bo stanovanjska uprava podprla, lahko dobimo sobo nazaj, so menili. Rekli so najemniku Vanovšku, da bodo popravili, kar so porušili in naj jim da ključ. Ta jim ga je v dobri veri tudi dal. Toda niso popravljali in tudi ključ jim niso vrnili. Tako je Vanovškova družina ostala brez sobe in sicer brez da bi jo izgubili z ustrežno in veljavno odločbo.

Tovariš Vanovšek pa nam je hkrati povedal, da je bil vsa leta nazaj mir v hiši. Ko pa je prišlo do tožbe med lastnikom hiše Drnovškom in tovarišem Cekom, so poklicali Vanovška na sodišče kot prič. Govoriti je moral resnico in od tedaj ni več miru v hiši. Čudno in značilno hkrati... menimo pa, da zgodbe bržčas še ni konec.

m

Zanimive žemljice

Pred kratkim je celjski okraj dobil še tri nove občine — sevnico, krško in brežiško. Tako pripojitve ima razen svojih posebnosti to značilnost, da se posamezne službe, nadalje gospodarstvo, trgovina — skratka vsa dejavnost v nekem smislu primerja z ostalim področjem, in sicer vseeno kako; gledano iz vidika dosežanih občin ali pa narobe iz aspekta priključenih občin.

Primerjava raznih pojavov in prilagojevanje pa je vsekakor lahko samo koristno, kajti gotovo je, da se s tem prenašajo pozitivne izkušnje in dobre lastnosti v obe smeri.

Ta primerjava je zlasti v prvem obdobju združitve dokaj značilna, vendar je treba povedati, da bi hujše probleme zlasti s področja gospodarjenja, prizadevanja za rentabilnost kmetijstva in podobno v tako kratkem času le težko objektivno primerjali s težnjo, da iz te primerjave izluščimo prednosti, ali posebnosti, ki imajo pozitiven karakter. Zaradi tega smo se tokrat odločili za malo primerjavo, ki ne pomeni neke značilnosti, pove pa nam, da bo sinhrizacija še zelo potrebna. Odločili smo se, da se za trenutek ustavimo pri oskrbi Krškega s kruhom.

V glavnem ni kaj posebnega, ko pa smo primerjali velikost žemljice, ki jih za isto ceno v maloprodaji izdelujejo v Krškem, smo lahko ugotovili, da so tam potrošniki prizadeti. Zraven smo se vprašali celjsko podjetje Veležitar, če so njihove kalkulacije take, da ob teh cenah pri žemljah ustvarjajo izgubo? Odgovorili so nam — ne!

Torej tu ni objektivnih pogojev,

Sneg povzroča hude težave

Ze je kazalo, da se bo vreme obrnilo na bolje. Cestni delavci so vztrajno strgali tudi zaledenele plasti z asfaltnih cest in nekaj dni je bila cesta proti Zalcu in tudi proti Velenju mestoma že brez snega.

Toda vreme je muhasto in po starem pregovoru — »smola se trdno drži« — letos to prav posebej velja za vreme. Na že urejeno cesto je zapadel nov sneg, ki je povzročil precej težav in tudi manjših »karambolov«.

Ko smo povprašali pri cestni upravi, so nam povedali, da so njihovi ljudje v teh dneh domala ves čas na cesti, da pa dela v konicah ne zmoro. Pomagajo si z vsem — uporabljajo velike sodobne pluge, a tudi stare, v katere mestoma, zlasti v strminah, morajo vpreči celo konje, ker drugače ne gre. Najhuje pa je bilo, so nam povedali, v terek zjutraj. Cesta je po novem snegu bila poledenela in previdnost voznikov

je bila tisti dan še izredno velika! To je za pohvalo.

Največ težav je bilo na konjiškem klanecu, kjer cesta ni bila posuta. Zavirati ni bilo možno, avtomobile je nosilo sem in tja po cesti — da pa bi nesreča bila še večja, se je na klanecu ustavil velik italijanski tovornjak s prikolicco, naložen z lesom. No, ljudje so pomagali eden drugemu in rešili težavno situacijo.

Toda nič bolje ni bilo drugje, kjer cestarji niso uspeli takoj s posipanjem urediti cestišča. Polagoma pa se je stanje po odjugi zadnjih dni normaliziralo.

Največ težav, pravijo šoferji, je bilo pri izmikanju. V teh dneh so pogosto dogajala, da vozilo ne gre več nikamor in tedaj pomaga samo še lopata. Odkopati je potrebno kolo in še posuti progo. Zares, nič prijetno delo, hkrati pa v prometu zaradi tega nastajajo precejšnje zamude.

-le

Testiranje - nova preizkušnja voznikov

Te dni se je v Celju začela široka akcija preverjanja znanja starejših voznikov motornih vozil. O testiranju zdaj v našem mestu veliko govorijo. Eni se ogrevajo zanj, drugi trdijo, da je brez pomena, tretji pravijo, da so si prometni organi s tem pač nakopali dodatne obremenitve itd., vse pa testiranje zanima. Zakaj so se organi, ki skrbijo za varnost na naših cestah pravzaprav odločili za to preverjanje znanja?

V zadnjem času je močno naraslo število prometnih nesreč, ki so nastale zaradi tega, ker vozniki niso upoštevali, ali pa niso poznali prometnih predpisov. V pripravi je tudi nov, mnogo strožji zakon o prometu, ki bo nedvomno močno prizadel tiste, ki svojega znanja o prometnih predpisih niso spričo obnavljali. No, to so bili glavni vzroki za to, da smo se tudi v celjskem okraju odločili za preverjanje znanja voznikov, ki so voznike izpitne že pred časom opravili. V Mozirju in Šoštanj so to akcijo v glavnem že končali, v Celju pa je prav te dni v polnem zamahu. Pri tej široki akciji tesno sodelujeta s komisijo za varnost prometa tudi dve društvi, ki združujeta naše voznike motornih vozil — Združenje šoferjev in avtomobilstov in Avtomoto društvo »Slander«.

»Pri nas smo se za razliko od drugih krajev, kjer so izvedli samo testiranje, odločili še za predavanja. Menimo, da je prav, da voznikom motornih vozil omogočimo, da se seznanijo s snovjo predno se prijavijo za izpit. In pokazalo se je, kako zelo je bila taka odločitev pravilna. Kljub predavanjem je ob dosedanjih izpitih še vedno padlo po 20 odstotkov testirancev,« nam je povedal tovariš Jože Pukmajster, referent za promet pri občinskem ljudskem odboru. »Zanimivo je, da je bilo ob teh testih največ napak v odgovorih na vprašanja o desnem pravilu, o cestno prometnih znakih, o svetlobnih

signalih in o prednostnih vozilih...«.

»Ter to«, je njegove besede dopolnil predsednik združenja šoferjev in avtomobilstov za celjsko občino, tovariš Ivan Rojšek, »da so mnogokrat pogrešili tudi dolgoletni, poklicni vozniki motornih vozil. Lahko torej sklepamo, da gre predvsem za nesistematično dopolnjevanje že pridobljenega znanja.«

In kako akcija poteka? Obe prizadevni društvi, pa tudi komisija za varnost prometa so pripravili že več uspešnih predavanj o prometnih predpisih. Bili so že v Metki, v tovarni tehnični, v Avtobusnem podjetju, v Ingradu, v tovarni Emajlirane posode in v Cinkarni, kjer so bile dvorane nabito polne, pa še v nekaterih drugih kolektivih.

»Avtomoto društvo Slander pa je imelo poleg tega tudi že štiri predavanja za svoje člane,« je povedal tovariš Ignac Kohne, sekretar avtomoto društva Slander. »Naše društvo je pripravilo tudi učne pripomočke in lahko testne knjige pri nas dobite vsak čas.«

No, poleg teh predavanj pa bo v Celju tudi osrednji razgovor za vse tiste, ki jih društvo šoferjev in avtomobilstov in avtomoto društvo »Slander« ne bosta mogla zajeti.

»Pa imate kaj težav pri akciji?« smo povprašali.

»Ne, skoraj vse gre v najlepšem redu,« nam je najglasni tovariš Pukmajster. »Uprave podjetij, kjer smo predavanja organizirali, so razumele, za kako pomembno akcijo gre, pomagale pa so nam tudi številne organizacije v delovnih kolektivih. Zlasti moramo pohvaliti Ljudsko tehniko.«

Tako je zdaj za nami že prvo testiranje voznikov, ki so opravili vozniške izpite po starem načinu. Komisija za varnost prometa računa, da jih bo zajela okrog dva tisoč in da bodo akcijo že v kratkem zaključili. Obetajo si uspehov, vedo pa, da bo re-

zultat dosežen le takrat, če bodo vozniki motornih vozil svoje znanje stalno dopolnjevali, obnavljali. In morda ne bi bilo napak, če ob tem še nekoliko popropagandiramo za obe društvi, ki združujeta voznike motornih vozil — za avtomoto društvo in za združenje šoferjev in avtomobilstov. Ti dve društvi bosta za strokovno rasti svojih članov nedvomno poskrbeli tudi v prihodnjem razdobju.

No, še vesela vest v tolažbo tistim, ki godrnjajo, češ, da bo treba ob tem testiranju spet poseči v denarnico — testiranje je brezplačno! Nič oklevanja torej in hitro izpopolnite svoje znanje o prometnih predpisih.

Prometna kronika

Ko smo v preteklih tednih govorili o vzrokih prometnih nesreč, smo večkrat omenjali poledenelo in zasneženo cesto. Tokrat je številnim nesrečam — ki so bile sicer lažje značaja — botrovala nova okoliščina: globoke, trde kolesnice na neočističenih cestah. Te so bile vzrok mnogih prisiljenih poljubov dveh vozil, jeze, strahu in podobnih nevednosti.

ZALETET SE JE

7. februarja se je na avtomobilski cesti pri Krškem pripetila prometna nesreča. Iz zagrebške strani je vozil osebni avtomobil. Vozil je po globokih kolesnicah in ga je zaneslo v neplužen del ceste. Za njim je v tistem trenutku prišel drugi osebni avtomobil in se ga je hotel izogniti. Toda žal ga je zaneslo in trčil je v prvi osebni avto. Na obeh vozilih je za okrog 180 tisoč dinarjev škoda.

VINJEN JE ZAVOZIL V JAREK

8. februarja se je pripetila nesreča, ki ji je botrovala alkoholna pijača. Voznik tovornega avtomobila CE 19-41 je vinjen opravljal tovorniak. Pri Sentjurju pa je zavozil v ceste in se zvrnil v dva metra globok jarek.

ZARADI POLEDICE V OBCESTNI KAMEN

Na cesti tretjega reda pri Bretnici se je 9. februarja pripetila nezgoda, pri kateri se je reševalni avto — zaradi poledice — zaletel najprej v občestni kamen in nato v bližnjo hišo. Škoda je za okoli 100 tisoč dinarjev, poškodovan pa ni bil nihče.

ZABODEL GA JE

V Topolšici je bila v nedeljo lovska veselica. Ljudje so se veselili, vmes pa je bilo tudi nekaj pretepačev. Zaradi nekih neplačanih cigareto so se začeli ruvati najprej v dvorani, kasneje pa pred njo. Jože Britovšek je pri tem s sankami udaril Ivana Stropnika, ta pa je zamahnil s kuhinjskim nožem in Britovška zabodel v levo nadlahtnico. Pretep bi se lahko bil še težje končal!

L. Pangerl
Gaberje 78

KAJ SI ŽELIMO

Pred dnevi smo dobili v uredništvu pismo s tole vsebino: Viudno prosim, da objavite v vašem listu prošnjo prebivalcev Lise in Otoka, da bi »Avtobusni cestni promet« uvedel nogo iz Ljubljanske ceste na Trubarjevo, s postajo pred samopostrežno trgovino in drugo postajo pred gimnazijo.

Pa tudi poštni nabiralnik si srebrivalec Lise močno želimo. Zdaj moramo pisma nositi v mesto ali na nabiralnik pred Samopostrežbo.

Kaj pravite?

VEDNO SE GA BOMO SPOMINJALI

Dne 29. januarja je za vedno zatisnil oči očka Rudolf Stante iz Arclina pri Vojniku. Pokojni Rudolf Stante se je rodil v mesecu marcu 1880 in je že kot 19-letni fant postal aktivni član prostovoljnega gasilskega društva v Vojniku. Bil je gasilec polnih 63 let in je v društvu opravljal najrazličnejše funkcije.

Prebivalstvo Vojnika se je od očka Stanteta lepo poslovilo. Pokazalo je, da ga bo vedno ohranilo v spominu.

Se pred kratkim so pri »Kurivu« takole »delili« premog. No, najhujši naval in pomanjkanje stapo pustila in premog lahko dobimo tudi že v večjih količinah kot le samo sto kilogramov

Ocenili bodo razvoj dejavnosti AMATERSKE DRAME

Sosvet za dramsko dramatiklo pri okrajnem svetu Svoboda pripravlja te dni pregledne amaterske dramske dejavnosti. Letos so se za razliko od preteklih let — ko so revije pripravili po občinah — odločili za dve sektorski reviji. Tako bo revija za področje Zalca, Šo-

štanja in Mozirja v Letušu, za ostale občine pa v Smarju pri Jelšah.

Prosvetno društvo »Lado Marovt« iz Letuša, ki je prevzelo organizacijo prve sektorske revije, je že dobilo precej prijav. Na podlagi teh so določili že datum in program revije. Začeli jo bodo 21. februarja z dramo Janeza Dreva »Taleci«. Delo bodo uprizorili igralci iz Smartnega ob Paki. Naslednji dan si bomo na reviji lahko ogledali »Skupno stanovanje« in »Krmario Mirandolino«; igrali bodo igralci iz Rečice ob Savinji in Solčave. 23. februarja se bodo predstavili igralci iz Gomilke s komedijo Marjana Marince »Poročil se bom s svojo ženo« in igralci iz Gornjega grada z delom »Kadar se jezik ne suče«. Revijo bodo zaključili v nedeljo, ko bo na sporedu še igrice Frana Roša »Desetnica Alenčica« — zaigrali bodo amaterji iz Smartnega.

KAKO?

V novembrski številki »Lepo mesto« smo našli na zadnji strani članek, ki opozarja hišni svet hiše Muzejski trg 3, naj bi hišo vendarle obnovil. Hišni svet pa bi rad vprašal dopisnika, če bi lahko on svetoval, kje dobiti denar, ker je hiša stara in imamo zelo malo sredstev. Lani smo napravili predračun za tri milijone dinarjev, dobili pa smo komaj 250 tisoč. Pa še ta znesek smo morali odstopiti komunalnemu podjetju »Obnova«, ker smo mu dolgovali še 335 tisoč dinarjev. Kako torej?

Hišni svet,
Muzejski trg 3

Potres v Brežicah

Iz Brežic so nam sporočili, da so 11. februarja doživeli lažje potresne sunki. Pri tem so v nekaterih zgradbah popokali stropi, težjih okvar pa ni bilo.

Pa še to — revija za področje vsega okraja bo v Storah v prvi polovici aprila, medtem ko bo druga sektorska revija v Smarju že konec februarja.

Nekoliko bolj

»Ko bi le bilo že brž toplo,« je vzdihnila Danica Hriberšek za stojnico agrokombinata Zalec, kjer prodaja celjsko Vrtnarstvo. »Takrat bomo že lahko prinesli prve sadike in ne bomo prodajali več samo krompirja, zelja, korenjčka in podobnih pridelkov.«

Vrtnarstvo Celje je eno izmed tistih redkih proizvajalcev, ki smo jih na tržnici lahko srečali tudi v najbolj mrzlih zimskih dneh. Sami pridelajo in sami tudi prodajo svoje pridelke. Odlikujejo pa jih zlasti to, da so njihove cene vse leto močno konkurenčne. »Včasih celo najnižje,« mi je povedal tržni nadzornik.

Na stojnici Vrtnarstva smo opazili tudi radič. Po 800 dinarjev ga prodajajo.

»Pa se vam ne zdi, da je tole malo previsoka cena za takole solatice?«

»Če bi vedeli, koliko dela je z radičem in koliko toplote rabi, ne bi tako uprlašili! Včasih niti stroškov ne pokrijemo s to ceno.«

Kako pa je bilo z drugimi cenami? Krompir so prodajali po 42 dinarjev, belo glavno zelje po 80 in 120, rdečega ni, kisto pa so prodajali po 80 do 120 dinarjev kilogram. Po 120 dinarjev je bilo seveda kisto zelje v glavah. Kisto repo so pretele dni cenili na 70 dinarjev, ohrovt pa na 100 do 130 dinarjev kilogram. Med zanimivimi cenami naj omenim še jajčka, ki so bila po 40 do 45 dinarjev, torej za »celih« pet dinarjev manj kot pretekli teden in pa orehe po 1.050 in 1.150 dinarjev za kilogram. Mehkolupinaste orehe bi lahko kupili že za 310 dinarjev, medtem ko je bilo sadja razen agrumov zelo malo.

Ugotavljamo lahko, da je odjuga nastopila tudi na celjski tržnici. V soboto je bil trg kar lepo preskrbljen, v sredo tudi, druge dni pa je bilo seveda še vse po starem. »Živimo v upanju, da bo kmalu lepo vreme,« mi je v slovo še pomahal tržni nadzornik, tovariš Murko. Čas bi že bil!

»Dekle iz TRENTE«

Konec preteklega meseca je mladina kulturno prosvetnega društva »France Prešeren« iz Vojnika uprizorila igro »Dekle iz Trente«. Kljub temu, da bi zlasti delu samemu lahko očitali marsikatero pomanjkljivost, so igralci vendarle dobro opravili svojo vlogo. Gledalci so jih nagradili z dolgotrajnim aplavzom, kar je nedvomno dokaz za to, da si takih predstav še želijo.

mladinska, je obisk zelo lep, sicer pa vrtilom film v pol zaseni dvorani.

Kaj naj še povem o tovarišici Olgi? To, da mi je rekla, da je najbolj vesela takrat, če imajo na sporedu lep film, da je morala nekoč pri oknu v blagajni, ker je bilo pri vratih vse polno ljudi in da me je na koncu zaprosila: »Pa nikar preveč ne pišite o meni. Saj ni vredno!«

To pa ne bo držalo — preveč dobro jo poznamo in preveč radi jo imamo!

Da bi le stali v vrsti!

»Prosim, eno za ob šestih...«, »Meni pa dve za ob osmih...«, »Je še kaj za ob štirih?« se vsak dan, vsako uro ponavljajo pred blagajno v kinematografu isti prizori. Enkrat bolj pogosto, pa spet redkeje, odvisno od priljubljenosti — ne od kvalitete! — filma.

»Ni čudno, če se človek navadi takega življenja,« mi je dejala tovarišica Olga Jenkova, ki že leta sedi za blagajno v celjskem »Unionu«. »Meni so ljudje prav kar sru prišli. Poskušala sem že, kako bi bilo, če bi se poslovala od blagajne, pa mi je bilo preveč dolgčas. Morala sem se vrniti. Veste, jaz sem pravzaprav rastle s kinom vred. Začela sem že pred mnogimi leti, še, ko so v Celje prihajali samo nemi filmi, redno pa sem sedla za blagajno po preobratu.«

»V tem času ste spoznali nedvomno veliko ljudi?«

»O, sem! Pa ne samo spoznala! Mnoge sem opazovala, kako so dovažali, se razvijali, spreminjali in poslavljali. Najprej so prihajali pred blagajno majhni otroci, potem so zrasli v dijake, kasneje so začeli kupovati dve vstopnici namesto eno in ko so fantje odhajali k vojakom, so se mnogi prišli posloviti tudi pred blagajno. Prav rada imam vse te »svoje« otroke!«

Medtem ko sva kramljali in obujali spomine, je življenje pred blagajno teklo svojo pot. Ljudje so prihajali, kupovali vstopnice, povpraševali po filmih in znova odhajali. In tovarišica Olga je odgovarjala vedno enako ljubeznivo, vedno je z isto privrženo kretnjo odtrgala iz bloka nekaj vstopnic in jih izročila čakajočemu.

»Kako prijetno je, kadar gre vse lepo po vrsti,« je vzdihnila. »Ko bi se le ljudje navadili stati v vrsti! Veste, to je moja velika,

velika želja! Mislim, da bi zdaj bil res že čas, da bi se mi uresničila!«

»In kaj pravite, tovarišica Olga, o okusu celjske publike?«

»Celjska publika ima rada lahke filme in se na primer od ljubljanske precej razlikuje. Pogosto se nam namreč primeri, da film, ki je v Ljubljani doživel velik uspeh, v Celju hladno sprejmejo. Sicer pa lahko ocenjujem kvaliteto kar po gneči pred blagajno. Kadar je izredno huda naval, kadar se kar tare ljudi, je film — gotovo limonada. Dobri filmi imajo zmeren obisk, pri kavbojkah pa se včasih stepejo že prej kot šele na platnu,« se je nasmehnila.

»Kaj pa — ali sta v Celju, po vašem mnenju, dva kinematografa premalo?«

»No, prav gotovo bi bili tudi trije lepo obiskani, če bi dobili dovolj filmov. Toda teh je včasih še za dva kinematografa premalo. Kljub temu pa mislim, da bi bilo prav, če bi Gaberje dobilo svoj kino. Za prebivalce tega predela našega mesta sta »Metropol« in »Union« res predaleč. Ob uvedbi lokalnega avtobusnega prometa jim je seveda nekoliko lažje, pa še vendarle ne dovolj dobro. Pa tudi to je res, da je v Celju prelobo poskrbljeno za mladinsko filmsko vzgojo. To vidimo tudi po obisku na matinejah. Če je predstava

Vaše vestice

Samopostrežna restavracija je v redu

Tovariš urednik!

O novi samopostrežni restavraciji v Gaberju ste tudi v Vašem listu že pisali, vendar bi se rad

KRONIKA NESREČ

NESRECI PRI DRSANJU IN SMUCANJU
Martin Guček iz Cuprijske ulice je padel pri drsanju. Poškodovan si je nogo. Anton Jug iz Vrštanja je pri smucanju padel. Zlomil si je nogo.

NESREČNI PADCI

V našem mestu zelo malomarno čistijo pločnike, še manj pa skrbijo za to, da bi poledenela hodnike posipali s peskom ali kakim drugim pravnim materialom. Padci na neposipanih hodnikih so pogosti. Tako je na pločniku v Prešerenovi ulici padla neka osemdesetletna tovarišica in si zlomila roko. V Stanetovi ulici je padel Ludvik Ribič. Poškodovan si je nogo in rebra. V Strmcu si je pri padcu zlomil roko Edvard Tratnik. Slava Lovše iz Celja je padla na ulici in si poškodovala nogo. Vladimir Sempimožnik iz Teharja je padel in si poškodoval nogo. Milena Jazbec iz Vojnika si je pri padcu poškodovala hrbtenico.

NESRECA PRI DELU

Milan Ribter iz Lihov si je pri delu poškodoval nogo.

RADIO CELJE

Ponedeljek, 18. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Italijanske popevke, 17.25 Sportni pregled, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Torek, 19. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 20 minut s celjskimi narodno zabavnimi ansambli, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Sreda, 20. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Igrajo vam veseli instrumenti, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Četrtek, 21. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Iz opernega sveta, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Petek, 22. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Za prijeten konec tedna, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Sobota, 23. februar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Za prijeten konec tedna, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Nedelja, 24. februar: 12.00 Pogovor s poslušalci, 12.10 Obvestila, 12.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 Stane Terčak: Štirinajsta — literarna oddaja.

NAŠ ODNOS!

Čas velikega napredka tehnike in pohoda civilizacije je neizprosno in njegova »sankcija« za najmanjšo človeško nepazljivost je naravnost strahotna. Ni le smrt tista, ki na cestah ali v tovarnah prezgodaj jemlje naše delovne tovarise — prav tako strašna je invalidnost, ki jo pušča. In tega ni malo!

Pravzaprav nas niti ne prizade ne preveč, ko vidimo v naših vrstah številne invalide, ki se z nami vred po svojih sposobnostih vključujejo v nenehni tok življenja. In redkokdaj pomislimo na to, kaj je včeraj počel ta človek, katero delo je opravljal in še to, koliko volje je bilo potrebno in družbene skrbi, da je ta ali oni brez roke, brez noge ali z drugimi težjimi posledicami postal znova enakovreden član družbe.

Prav zato smo obiskali zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju, ter si ogledali svojevrstno miniaturno podjetje za raznorazne poklice in se pogovorili z ljudmi, da človeku — invalidu povrne zaupanje samega vase ter mu omogočijo povratek v družbo.

Začuda je pot nazaj daljša in težja, kakor hipni trenutek nesreče. Direktor zavoda tovariš Radoslav Jonas nam je nakazal nekaj problemov.

● V petletnem delu smo si pridobili že nekaj bogatih izkušenj in danes lahko trdimo, da nam v večini primerov uspe znova prebuditi družbeni čut v ponesrečenih. Prav ta je z nesrečo najbolj ponesrečen. Roko lahko nadoknadimo, mnogo težje pa je s počutjem človeka, ki je še včeraj bil zdrav. Na videz tako drobnih problemov postajajo tukaj veliki in odločilni. In naša naloga je, premagati te ovire, kajti le duševna uravnoveščenost prosta večjih kompleksov je predpogoj dobrega dela in srečnega počutja.

Naše delo bazira na strokovnem kolegiu, ki živi v vsakim posameznem primeru. Zdravnik, psiholog, socialni delavec in tehnik ter testi. In neredko se primeri, da potečejo tedni, preden lahko ugotovimo človekova nagnenja in omogočimo postopno vračanje k aktivnemu vključevanju v življenje.

● Zanima nas, ali skrbite tudi za kulturno razvedrilo predhodnih gostov vaše ustanove?

● Nedvomno! Saj je celo vključevanje v družbeno življenje tista druga (še težja) stopnja. Nekdo je izgubil nogo, toda slednjič se je s tem pomiril, vendar pa je pot do njegovega družbenega življenja še dolga. In prav z uvajanjem po-

sebne plesne šole ter šole za življenje poizkušamo tudi tu premostiti notranje zavore, ki nastajajo pri ponesrečenih. Pri tem pa igra najvažnejšo vlogo okolje. Vsakršno pretirano sočustvovanje je prav toliko škodljivo kot še vedno tu in tam udomačeno znašanje nad človekom-invalidom. Takšnega moramo sprejeti medse kot vsakega drugega. Prav s prezrtjem njegove invalidnosti ga enačimo z ostalimi in dajemo kruh njegovi duševnosti.

-ik

Festival kratkometražnega filma

Čez dobre tri tedne bo v Beogradu festival kratkometražnega filma, ki bo letos slavil svojo deseto obletnico. Kot kaže, bodo predvajali okrog 60 filmov, kar pa je le dobra polovica vseh prijavljenih. Poleg v prejšnjih letih nagrajenih filmov in starih filmskih dokumentov ter kratkih filmov raznih dežel, bodo v dvorani kinoteke posebej predvajali filme žal prezgodaj preminulega znane slovenskega filmskega dokumentarista Mirka Groblerja.

Največ bodo zastopana filmska podjetja »Zora«, »Zagreb«, »Dunav« ter »Sutjeska«, »Lovćen« in »Avala«.

Repertoar bo izredno bogat in zanimivši kot vsa leta doslej. Pozitivno je tudi to, da kažejo v letošnjem letu močan odmak vsiljene didaktike, ki je lani v glavnem prevladovala. Festival bo potekal v veliki dvorani doma sindikatov v Beogradu.

-j

PREŠERNOVA NAGRAJENCA V SLG CELJE

Mlada igralca celjskega gledališča Marjan Breznik in Janez Bermež sta na slovenski kulturni praznik sprejela v Ljubljani Prešernovo nagrado slovenskih visokošolskih ustanov. Od treh nagrad, prisojenih za igralstvo, sta bili torej dve podeljeni članoma celjskega gledališča.

Krleža v SLG Celje

(Gostovanje ljubljanske DRAME)

Letos bo hrvaški književnik Miroslav Krleža, ki sodi v sam vrh sodobne književnosti Jugoslavije, sedemdeset let star. Ta njegov jubilej bodo praznovali tudi jugoslovanska gledališča, letošnje Sterijino pozorje pa bo kot najpomembnejša naša gledališka institucija posvetila posebno pozornost uprizoritvam njegovih gledaliških del.

Celjsko Slovensko ljudsko gledališče se je odločilo, da bo Krležev jubilej proslavilo z gostovanjem ljubljanske Drame, ki bo v soboto, 16. februarja 1963 ob 19.30 uprizorilo jubilatno dramo V AGONIJI. V uprizoritvi sodelujejo najodličnejši slovenski igralci, dognani interpreti Krleževih del: Severjeva, ki velja za eno najbolj avtentičnih interpretov Krleževih ženskih likov ne samo na slovenskem, marveč tudi na srbskem odru (V agoniji proslavlja 35-letnico svojega umetniškega delovanja) Vladimir Skrbineš kot ad-

vokat Križovec, Stane Sever kot baron Lenbach (vloga je nasledil pokojni Ivanu Levarju), Duša Počkajeva kot ruska emigrantka in Boris Kralj kot policijski pristav. Uprizoritev je režiral France Jamnik.

Poseben mik bo za gledalce in poznavalce Krleževega dramskega opusa pomenilo dejstvo, da igra ljubljanska Drama trodejsko verzijo agonije. Kakor je namreč znano, se je Krleža pred nekaj leti odločil do tedaj dvodejski AGONIJI pripisati še tretje dejanje, s katerim je še bolj osvetlil nekatere pojave v zagrebški višji družbi v času med vojnami.

Za celjsko občinstvo bo sobotno gostovanje gotovo posebno doživetje: mimo Krleževe silovite dramatičnosti se bo spoznalo z novim avtorjem posegom v lastno delo, videlo pa bo, združeno v eni uprizoritvi, vrsto najvidnejših slovenskih gledaliških umetnikov.

Srečali smo sebe...

JANEZ ŽMAVC: JUBILEJ, KRSNA UPORIZORITEV V SLOVENSKEM LJUDSKEM GLEDALIŠČU V CELJU, 8. FEBRUARJA

»Znašli smo se sredi nas samih!« Tako nekako je bilo čutili v morda celo rahlo potrti, a gotovo začuden publiki, ki je prisostvovala doslej najboljšemu odrskemu delu Janeza Žmavca.

Tako iznenada se je pred nami pojavilo družbeno zrcalo brez rosne prevleke in v nešteti iskrenih drobni občutjih in dejanjih ter čustvovanjih smo začutili del samih sebe, verno podoba našega velikega časa, velik, nujen spopad nekdanjega partizanskega komandanta, ki ga je revolucija odtrgala od zemlje in povedla na mesto »komandirajočega direktorja«. In prav njegovo komandiranje, staro kot izročilo zemlje, ki ga je ponesel z grunta v me-

boči kot čudovita premostitev — le Kristof se je na tej poti nekje izgubil in mora razmisliti... in z njim tudi mi.

Uprizoritev je pripravil Branko Gombač. Zal je bila premalo preprosta, enostavnejša, kar bi vse-kakor pripomoglo izraziti čistosti in jasnosti človeških problemov.

Izredno domiselno in učinkovito ter režiserjevim hotenjem prilagojeno sceno je pripravil Sveta Jovanovič. V primernih kostumih Mije Jarčeve in ob močno sugestivni glasbi Marijana Vodopivca nam je ansambel celjskega gledališča poustvaril osebe v »Jubileju«.

Umetniško najprepričljivejšo, naravnost sugestivno, do tančin izdelano Kristofovo osebnost nam je predstavil Janez Skof. V ostalih vlogah so nastopali Pavle Jeršin (njegov brat Matjaž), Nada Božičeva (sestra Olga), Marija Goršičeva (soročnica Kristina, ki je s svojstveno toploto in mikavnostjo prerasla v pravi simbol domaćnosti), Marjanca Krošlva (Darka, Matjaževa žena).

Ninu Kjudrova je v Zdenki dokazala veliko mero igralskega talenta, saj je podala sproščeno, razgibano, otroško osvajaško dekle. Za Francija Gabrovška in Stanka Potiška pa bi lahko dejali, da sta bila vse preveč nesproščena, notranje premalo dodelana.

Jože Klančnik

Janez Žmave

sto in ki v njem ne more zamreti, je tisto, ki ga »žaga« in slednjič odžaga. In prav v tem navidez drobnem, tragičnem konfliktu znotraj Kristofa, ki se odraža v odnosu do njegovih najbližjih — se vleče rdeča nit »Jubileja«.

Žmavčeva drama ni le otrok svojega časa, trenutna podoba nekakšnih »družbenih homatijs«, temveč je nedvomno doslej najresnejši in umetniško najzrelejši del naše tvorne sedanjosti. Njen konec ni včeraj — ga ni. Le-ta je v nas samih in mi sami se moramo opredeliti ob tem. Nujnostna usledina Kristofa in njegove ter obenem naše drame pa so spomini. Spomini in znova spomini. Včasih le-ti kar premočno vplivajo kot določeno družbeno vodilo nas samih. In prav tu je zastavil pisatelj svojo cezuro — v to boleče vedno večje nujnostno brezno med spomini in stvarnostjo.

Toda v Žmavčevem delu ni nič brezizhodnega. Vera v človeka se

boči kot čudovita premostitev — le Kristof se je na tej poti nekje izgubil in mora razmisliti... in z njim tudi mi.

Uprizoritev je pripravil Branko Gombač. Zal je bila premalo preprosta, enostavnejša, kar bi vse-kakor pripomoglo izraziti čistosti in jasnosti človeških problemov.

Izredno domiselno in učinkovito ter režiserjevim hotenjem prilagojeno sceno je pripravil Sveta Jovanovič. V primernih kostumih Mije Jarčeve in ob močno sugestivni glasbi Marijana Vodopivca nam je ansambel celjskega gledališča poustvaril osebe v »Jubileju«.

Umetniško najprepričljivejšo, naravnost sugestivno, do tančin izdelano Kristofovo osebnost nam je predstavil Janez Skof. V ostalih vlogah so nastopali Pavle Jeršin (njegov brat Matjaž), Nada Božičeva (sestra Olga), Marija Goršičeva (soročnica Kristina, ki je s svojstveno toploto in mikavnostjo prerasla v pravi simbol domaćnosti), Marjanca Krošlva (Darka, Matjaževa žena).

Ninu Kjudrova je v Zdenki dokazala veliko mero igralskega talenta, saj je podala sproščeno, razgibano, otroško osvajaško dekle. Za Francija Gabrovška in Stanka Potiška pa bi lahko dejali, da sta bila vse preveč nesproščena, notranje premalo dodelana.

Jože Klančnik

Pred sektorskimi revijami

Prihodnji teden se bodo številne amaterske dramske skupine pomerile med seboj na sektorskih revijah v Letušu in Sentjurju. Priprave so vsepovsod v teku in tako bo čez nekaj dni prva žetev letošnje sezone Svobod in prosvetnih društev že očitna. Sektorski reviji sta predpogoj za okrajno revijo, ki bo konec marca.

Ali je potrebno vmešavanje?

Z osamosvojitvijo šolstva in s tem v zvezi s poglobljenim družbenim upravljanjem so v preteklem letu nastopile nekatere pomanjkljivosti, ki so se najmočnejše odrazile predvsem pri ne dovolj razčiščenih odnosih med občino, skladom in šolami.

Leto samo je pač kratko obdobje in tako prosvetni delavci kot šolski odbori so se z upravljanjem znašli pred težavnimi nalogami.

Zahteve pa so v odnosu na možnosti bile dokaj različne. Tako so nekatere šole bile v svojih predračunih preveč skromne. Je mar potem čudno, če je v teh primerih prišlo do upravičenega »vmešavanja« upravnih organov občine. Potrebe je bilo nujno vskladiti v okviru povečanih razpoložljivih sredstev. In neredki predračuni šol so bili potrebni podrobne analize.

Popolnoma jasno je, da je družbenemu upravljanju v šolstvu, kjer so se začeli z načelom nagrajevanja po delu, potrebna pomoč vseh družbenih in političnih činiteljev v občini.

Ker je z osamosvojitvijo šol prišlo do večjega notranjega premika višine osebnih dohodkov, ki je od zavoda do zavoda različno (med občinami v okraju ta razlika dosega celo 19 tisoč dinarjev) in se to mnogokje odraža v izredno znižanih potrebni materialnih sredstvih, je torej »vmešavanje« kot družbeno usmerjanje pač več kot potrebno.

V večini občin (izjema so le Mozirje, Laško, Brežice in Videm—Krško) so materialni izdatki v letu 1962 bili manjši od 10 odstotkov celotnih izdatkov šol. Takšno neugodno razmerje, kjer so prosvetni delavci glavno sredstvo namenili osebnim dohodkom, pa je graje vredno, saj kaže slabo gospodarjenje in upravljanje, meče pa tudi slabo luč na šolske odbore, ki še niso dovolj močni, da bi lahko odločno posegali v ta delitvena razmerja.

Vse sile bo treba zastaviti, da bo časoma uresničena delitev sredstev tako na posamezne šole kot znotraj kolektiva na osnovi kvalitete dela in vzgojno družbene vloge šole ali posameznika. Pri tem bodo lahko nedvomno bistveno pomembno vlogo odigrali občinski svetovalci in s tem posredno zavod za pedagoško službo. Delitev bo na ta način pravičnejša in doslednejša od dosedanje ocenitve obsega dela in službenih let.

-ik

VELENJSKA ŠOLA BO ODPRTA ŠELE KONEC ŠOLSKEGA LETA

Kljub temu, da so predvideli otvoritev nove velenjske osnovne šole v mesecu februarju — na začetku drugega polletja, se je zaradi vremenskih prilik in nekaterih manjših sprememb pri sami gradnji, delo zavleklo in tako bo otvoritev šole konec šolskega leta.

Te dni bodo končali z notranjimi deli, ni pa še rešeno vprašanje dohodka, ki je kot kaže, bilo neprimerno, ter ga bodo na račun projektivnega biroja spremenili.

Potreba po preselitvi v novo šolo pa je temvečja, ker predvidevajo v prostorih stare šole za težko vzgojlive otroke. Le-teh je v šolstanski občini skupno okrog 100. Doslej je ta šola gostovala na II. osnovni šoli v Vefenju in v slabem, gostilniškem prostoru v Družmirju, kar nikakor ne zadostuje najnovejšim pogojem za vzgojo zaostalih otrok.

-jo

Izvoz filmov

Jugoslovanska kinematografija je lani izvozila preko 250 filmov, od tega kar 103 kratkometražne. Izredno pa je povečala usluge tujim producentom. Tako so lani izvozili naše filme kar v 40 deželah. Ob tem povojnem uspehu so sklenili, da naj agencija »Jugoslavija-film« nadaljuje z izvozom. Za predsednika upravnega odbora tega združenja so izvolili Rada Šušariča, ravnatelja »Vesna-filma«.

Dosegli pa smo izredno visoke številke pri uvozu, kjer smo največ sprejeli od Sovjetske zveze, Združenih držav Amerike, Italije itd. Pri tem pa kar razumljivo, da je izredno kakovostnim filmom botrovala botrovala precejšnje število filmske plaže, kar je zaenkrat, kot kaže, neizbežno.

-j

RASTLINJAK V VELENJU

VELENJSKI RASTLINJAK JE POSEBNOST. TO JE LAHKO UGOTOVITI ŽE PO ZUNANJEM VIDEZU — ŠE POSEBNA ZANIMIVOST PA JE, ČE SI PODROBNEJE OGLEDAMO NJEGOVO POSLOVANJE, RENTABILNOST IN MORDA ŠE KAJ.

Topolovi nasadi -

POSEBNOST BREŽIC

Ko smo obiskali Brežice, smo zvedeli, da pripravljajo v tem »novem« koncu celjskega okraja pravo posebnost, in sicer velik kompleks intenzivnih topolovih nasadov, ki bodo služili kot surovinska osnova tovarni papirja v Krškem.

Na območju Vrbin bo kmetijsko posestvo polagoma z odkupi in arondacijami ustvarilo izredno velik intenzivni »gozdni« plantažni nasad. Sodiijo, da bo ta plantaža, ko bo do kraja zgrajena, zajemala kakih dva tisoč hektarjev. Plantaža bo v enotnem kompleksu in bo segala tudi v del krške občine. Vendar to ni nobena ovira, ker bo kmetijsko posestvo gradilo plantažo v sodelovanju s tovarno papirja v Krškem.

Za topole so se odločili predvsem zaradi hitre rasti tega drevesa. Topoli zrastejo namreč do potrebne velikosti že v dvanajstih letih, kar je skoraj za polovico hitreje, kot ostala vrsta dreves. Razen tega topolov les odgovarja po kvaliteti zahtevam papirne tovarne v Krškem.

Da bi to veliko plantažo lahko čimbolj smotno izkoristili, bodo topole sadili v dvanajstletnem kolobarju. Tako bodo dosegli, da bo vsako leto dvanajstina velike plantaže sposobna za sečnjo. Ra-

čunajo, da bo letni posek znašal kar okoli 50 tisoč kubičnih metrov lesa, kar je zelo veliko.

Razen tega je tudi gojitev zelo poceni — vse skupaj pa bo imelo velik vpliv na rentabilnost plantaže. Sodiijo, da bo to eden najbolj rentabilnih kmetijskih obratov v Sloveniji. Ko o tem velikem načrtu v Brežicah razpravljajo, pa se natanko zavedajo, da je ureditev te gozdne plantaže velika naloga in da bo morala kmetijska organizacija v sodelovanju s tovarno papirja napeti vse sile, da jo do kraja uresniči.

Predvsem velike težave nastajajo zaradi neurejenega brega Save, ki odnaša ob veliki vodi zemljo in hkrati poplavlja površine, tako da je vsaj za enkrat manj možnosti, da bi vzporedno s plantažo proizvodnje vzgajali tudi poljščine. Zato so se odločili, vsaj dokler se ta problem ne reši in uredi, da bodo te površine uporabljali kot krmsko bazo za razvoj živinoreje v tem predelu. Pri reji razvili tudi pisanje kvalitativnih nmerič težijo, da bi s svinjenih govedih za domači in tuji trg.

Prva in dokaj jasna ugotovitev je, da je sedanji rastlinjak ob sedanjem sistemu dela in sedanjih površinah nerentabilen. Vzroki za to so dvojni — objektivni in subjektivni. Poglejmo si najprej prve.

Ekonomika enota rastlinjaka plačuje letno domala 4 in pol milijone za ogrevanje in vodo, ki jo porabi, istočasno pa so tudi anuitete gradnje precejšnje, tako da vsota presega 5 milijonov letno. V istem času, pa so iztržili ob visoki povprečni ceni paradižnika (171 dinarjev za kilogram) komaj 5 milijonov in 100 tisoč dinarjev. Tako torej že predhodni stroški — brez delovne sile, normalnih stroškov poslovanja in podobno — znašajo več kot je bil laniški iztržek pri paradižniku, ki je njihov glavni proizvodni predmet.

Da bi vsaj deloma zmanjšali negativno razliko, so okoli polovice pridelka prodali zunaj Velenja, okoli 15 ton pa so ga porabili v Velenju. Toda tudi za Velenjane je v bistvu povprečna cena, ki jo zastavlja rastlinjak, previsoka.

To je prav gotovo zelo resen problem, kajti nerentabilna kmetijska proizvodnja je prav tako nesmiselna kot nerentabilnost v rudarstvu ali industriji — in temu smo pri nas napovedali hud boj.

Slišijo pa se tudi glasovi, da gospodarjenje v rastlinjaku ni bilo najboljšo, da delo ni najbolje organizirano in podobno. Tako je na primer nerazumljivo, zakaj v rastlinjaku imajo le dva »turnusa« in ne gojijo paradižnika tako, da bi ga lahko vse leto obdobje posredovali trgu. Razen tega je bilo baže veliko izpada zaradi nepravilnih sadik in bolezni, zraven tega pa tudi odnosi v delovnem

rentabilnost, standard in še kaj?

kolektivu niso najboljši — tudi v odnosu do matičnega podjetja se kažejo nekatere slabosti in pretirane zahteve tega obrata.

Gre dejansko za male površine, gre pa za zelo pomembne površine, saj je to rastlinjak, ki lahko bistveno vpliva na standard velenjskih rudarjev. Zaradi tega ta problem tudi ni mali. Za Velenje je urejevanje problemov preskrbe ob tako hitri rasti mesta namreč še bolj pomembno kot kje drugje.

Potrebno pa je pripomniti, da se tega na občini in tudi ustreznih političnih forumih prav dobro zavedajo. Ko smo jih o tem vprašali, povprašali, so nam povedali, da bodo naslednje sejo sveta za blagovni promet posvetili predvsem tem problemom, kajti ne samo da je potrebno urediti sedanje razmere, tako pravijo, potrebno je tudi ustvariti pogoje, da se bo rastlinjak dograjeval in da bo prevzel še pomembnejšo vlogo pri oskrbi Velenja in tudi drugih večjih mest z zelenjavo v izvensezonskih hmesecih.

Mile Iršič

V pretekli številki smo pisali o burnem sestanku kolektiva poslovnega okoliša konjske kmetijske zadruge v Vitanju. Že na tedanjem sestanku je prišlo do resnih obdolžitev, jasno pa je tudi bilo, da bo potreben še en sestanek — bržčas celo več, da se bo vsa zadeva do kraja razčistila.

Naslednji sestanek je bil pred dobrim tednom. Tudi ta sestanek je začel burno in se končal lahko mirno rečemo klavrnno, kajti bolj kot gospodarski smotri in želja po izboljšanju stanja so prišli do izraza subjektivni činitelji in osebna trenja, ki že daljša obdobja v poslovnem okolišu Vitanja in kmetijski zadruzi Slovenske Konjice. Morda je bila to posledica hudo »naelektrjenega« ozračja in pa dejstva, da so sestanku kolektiva prisostvovali najuglednejši predstavniki političnega življenja v občini — na seji je bil celo podpredsednik Okrajne gospodarske zbornice Veljko Križnik in predsednik občine inž. Tavčar. Sledeče pa je v resnici samo še eno potrdilo več, da je potrebno razmere v tej kmetijski zadruzi in poslovnem okolišu urediti, kajti kmetijstvo je prav gotovo za konjsko občino pomembna gospodarska panoga.

Logičen in edino pravičen je bil zaključek, da se ob nenehnih medsebojnih obtožitvah na sestankih kolektiva ne more priti do čiste resnice — zlasti ker so eni drugim oporekali resničnost trditve — in da je zaradi tega potrebno ustanoviti posebno komisijo, ki bo podrobno pregledala delovanje poslovnega okoliša Vitanja in nekatere pojave v konjski kmetijski zadruzi.

Vendar je prav, da si ogledamo nekatere podrobnosti s tega sestanka kolektiva. Kaj smo slišali:

Najprej se je pojavila na sestanku neljuba in zelo problematična gradnja hiše bivšega računovodje poslovnega okoliša in sedanjega šefa komercialne v zadrugi. Od zadruge je dobil za hišo posojilo za milijon dinarjev, dobil se les, nadalje je baže izkoriščal vozila zadruge za potrebe gradnje lastne hiše, pri gradnji je uporabljal zadrugne samokolnice, ki so bile baže naročene brez potrebe (po nekem mnenju prav zaradi hiše!). Te trditve je zavračal

V Brežicah smo srečali dr. Antona Hudopiska, ki že leta vodi veterinarsko službo v tem predelu. Zastavili smo mu nekaj vprašanj. Takole je nanje odgovoril:

Z umetnim osemenjevanjem smo začeli že pred desetimi leti in moram reči, da smo v tem času naredili veliko. Istočasno pa tako kot povsod tudi tu ne manjka težav. Najresnejša je nedoslednost pri pobiranju pavšalne skotnine. No, upam, da bomo letos ta problem, ki deluje močno zaviralno, končno le rešili. Sicer pa se lahko celo pohvalimo, da na vsem obsežnem območju občine obstajata le dva bika, kar je malo; zlasti če stanje primerjamo z drugimi območji.

Prašičereja ima pri nas tradicijo

Sicer pa je treba tudi priznati, da so nas k intenzivnemu delu na tem področju silile tudi posebne okoliščine. Živina je bila na tem območju močno okužena zlasti s spolnimi boleznimi, ki so se ob obstajanju zakotnih bikov hitro širile. No sedaj smo po nekaj letih intenzivnega dela pri osemenjevanju in preventivni dejavnosti le zabeležili znaten napredek. Tako, da o tem pojavu kot značilnosti za naše območje ne moremo več govoriti.

Zanimiva je tudi ugotovitev, da v zadnjih letih razmeroma hitro napreduje kooperativno sodelovanje pri pitanju goveje živine. Tako smo lani prodali kar preko 280 ton kvalitetnega govejega mesa. Razen tega pa vsaj še enkrat toliko svinine. Zlasti to je za naše območje značilno. Kajti svinjereja je v naših krajih tradicija, znani pa so tudi sobotni svinjski sejmi v Brežicah.

Zanimiv je na primer podatek, da smo lani prodali na naših rednih sejmih kar preko 25 tisoč odojkov. Sicer pa naše sobotne sejme obiskujejo nakupovalci doma iz vse Slovenije in Hrvaške. Svinjereja ima v naših krajih pač močne korenine, ljudje znajo ekonomično gospodariti v tej kmetijski panogi in so spriči tega zanjo tudi zainteresirani.

Na tem sestanku kolektiva smo veliko čuli tudi o pijančevanju, celo tudi to, da so pripeljali delavci ob priliki nekoga iz »direkcije« precej vinjenega domov. Zares se ob tem zastavlja vprašanje, kako se je to lahko dogajalo in zakaj delavci niso že prej nastopili proti tem pojavom.

Pa še nekaj je bilo za ta zadnji sestanek v Vitanju zelo značilno — govorilo je le nekaj članov kolektiva; ostali pa so bili tiho. Ker je sestanek trajal precej dolgo, je zadeva postala že mučna in problematična. Slišali pa so se celo glasovi, da se ljudje boje odkrito povedati resnico o odnosih v poslovnem okolišu, ker se boje, da bi to kdaj pozneje »občutili«. Ali je to res in ali je bilo celo kaj grožnj že pred sestankom sedaj ni možno zapisati, vsekakor pa bo potrebno tudi to plat dobera osvetliti. Kajti, če bi to bilo res, dobi vsa zadeva prav gotovo drugo podobo.

VSEKAKOR PA SE PO DRUGEM SESTANKU SE OSTREJE ZASTAVLJA ZAHTEVA, DA JE POTREBNO TUDI ZA DELO V VITANSKEM POSLOVNEM OKOLIŠU DO KRAJA RAZČISTITI IN UREDITI, A TUDI LOČITI RESNICE SLABOSTI OBLASTI SUBJEKTIVNIH OBLTOŽB. TO PA BO PREDVSEM NALOGA KOMISIJE, VSEGA KOLEKTIVA IN PREDVSEM KOMUNISTOV KONJSKE ZADRUGE. NO, TE DAJ BOMO TUDI VIDELI ALI JE ŠLO ZARES ZA AFERO — ALI PA SAMO ZA BURJO V KOZARCU, ALI PA JE MOGOČE KAK VEČJI KOS AFERE V KONJAKAH.

Potrební pomenki

Dva dni so bili v Rogški Sletini predsedniki krajevnih organizacij SZDL in sekretarji osnovnih organizacij ZKS, kjer so se pomenili o vseh najvažnejših problemih v šmarnski občini. V programu pomenkov, ki so jih vodili, je bila zajeta vloga in naloge političnih organizacij, gospodarsko-politična analiza občine, družbeni plan za leto 1963, pogoji za razvoj turizma, delovni koncepti kmetijske zadruge, predlog občinskega statuta in pomen krajevnih skupnosti ter ožja organizacijska vprašanja. Tovariš inž. Djinovski, ki je sodeloval v gospodarski delegaciji, katere je pred kratkim obiskala Kanado, je ZDA, je v kratkem orisal svoje vtise, kar je bilo prav zanimivo.

Slušatelji so bili posebno zadovoljni, ker so zelo poglobljeno obravnavali kmetijsko politiko. Izdelali so tudi skico proizvodnih okolišev kmetijske proizvodnje, kjer bo potrebno ostvariti širše zadrugne površine, da bo vsem občanom jasno, kako se bo kmetijska proizvodnja razvijala. Dvodnevni pomenki, kot lahko to imenujemo, so zelo dobro uspeli. Na osnovi teh spoznanj in konkretnih potreb ter zmogljivosti na območjih posameznih krajevnih organizacij SZDL, bodo le-te do marca izdelale svoje delovne programe, vodstva pa bodo lažje razvila dejavnost organizacij.

Inšpektor na obisku

Občinski ljudski odbor, oddelek za družbeno kontrolo je dobil sporočilo: podjetje »H2O« obratuje s skrajno malomarnostjo!

Šef inšpektorjev je sklical podrejene inšpektorje, se možato sprehodil gor in dol po pisarni, prebral obvestilo naglas, nato strogo vprašal:

»Tovariši inšpektorji, v čem se kaže ta malomarnost?«

Inšpektorji so staknili glave, obrnili nekaj obrazcev in statističnih poročil, nato pa zaporedoma poročali:

»Stranke se pritožujejo zaradi skrajne nečistoče!«

»Abonenti kritizirajo hrano!«

»Nekdo je našel v juhi šop las!«

»V telečji obari je bil neoguljen svinjski parkelj!«

»Pijača je slabša kakor v gostilni čez cesto!«

»Odnos uslužbencev do strank je trideset stopinj pod ničlo!«

»Straniša so sekreti v pravem pomenu besede: papirja tam sploh ni, ni ogledala ne vode, duh pa je tak, da bi morali imeti »prizadeti« plinske maske, včasih pa celo gumijaste škornje!«

»Vina cikajo, centime sploh ne poznajo, hrana je šestokrat preslana, posebne sobe so zasedene po »večnih« kvartopircih, v neki stranski sobi razgrajajo uzravniki otroci in s kričanjem odganjajo goste!«

»Uslužbenci spoštujejo le lep obraz, obleko in denar, na delovnega človeka pa radi pozabijo!«

»Tovariši!« je šef prekinil branje pisma iz pritožne knjige. »To je čisto navadna svinjarija! In to svinjarijo morate vi, občinski inšpektorji odpraviti! Izvršiti je treba temeljito kontrolo. Nkdo izmed vas bo »obiskal« podjetje. Biti pa mora gost, ne inšpektor! Treba je o vsem, kar bo našel nna licu mesta, napraviti zapisnik. Kdo bo kos nalogi?«

Pogledal je podrejene inšpektorje in se s pogledom ustavil na inšpektorju, tovarišu Kozarčku.

»Tovariš Kozarček, vi boste prevzeli to delo in želim, da mi o stvari poročate takoj jutri.«

In tako je moral inšpektor, tovariš Kozarček opraviti sila tečno nalogo: napraviti kontrolo v podjetju »H2O«, ne da bi to opazil tudi sam upravnik podjetja, tovariš Zvitič.

Da ne bi prišlo do kakke hude napake, je tovariš Kozarček stopil pri glavnih vratih. Naročil je dva deci silvanca in z navidezno nedolžnim obrazom postal pri točilni mizi.

Kmalu pa ga je »odkrila« Zvitičeva žena, ki sicer ni direktno v službi, pač pa od časa do časa pomaga v lokalu in »razbremenjuje« že tako »preobremenjenega« moža.

»Dober dan gospod Kozarček!« ga je nagovorila z vljudnim predklonom. »Iščete moža?«

»Ne, danes nisem v službi, kar tako sem prišel. Saj veste, človeku je dolgčas, pa stopi v gostilno,«

je dejal, pri tem pa je bil tako neroden, da je celo malo zardel.

Zvitičeva žena je to hitro opazila, previdno je smuknila v kuhinjo, tam pa hitro alarmirala.

»Kontrola! Prišel je sam tovariš Kozarček!«

Kmalu je bil na nogah tudi upravnik. Skočil je v hlače in kar sproti ukazoval.

»Karlinca, ti streži Kozarčku, ne hrani oč in besedi! Zena, skoči v stranišče in ga operi, nesi tja dva časopisa in tistole ogledalo. Polona, ti premenjaj predpasnik in očeri Kozarčku dva piščančka. Mularija naj se pri priči pobere na dvorišče! Kletar naj pospravi embalažo. Pazite na centime in na sol! Servirajte s papirnati prtički. Pritožna knjiga naj bo na svojem mestu!«

Trikrat se je obrnil na levo, trikrat na desno, bil je umit in počesan, nohti vseh uslužbencev so bili prozorno čisti, sam je nagnil še deci konjaka, nato je zlezal v stranske sobe, tam uredil pohištvo potem pa je stopil v točilnico in se predstavil.

»Dober dan. Tovariš Zvitič.«

»Nič huđega,« je rekel inšpektor Kozarček, ki ga je Karlinca že kar lepo »navila«, zakaj Zvitič se je nekam sumljivo nasmehnil in dejal.

»Tokrat sem samo gost v vašem lokalu.«

»Skoda,« je pripomnil Zvitič.

»Jaz pa bi le rad, če bi si malo ogledali naš lokal in potem v pritožno knjigo dali tudi svoje mnenje.«

Nekaj časa sta oba molčala. Nato Zvitič vpraša:

»Lahko častim z dva deci šerija?«

Kozarčku je šeri posebna poslastica. Rad ga popije kozarček ali dva, a le takrat, ko ni v službi in da ni treba vršiti inšpekcije. To je nekdo Zvitiču že tudi zaupal. Samo Kozarček je na to že pozabil, dočim se Zvitič o tem ni zapustil spomin. Kozarček se je nekaj časa obotavljal, nato pa je klonil.

»Dobro, samo deci, več ne smem.«

In ko sta popila deci, je Karlinca kar sama natočila še drugi deci. Razumljivo je prišel na vrsto še tretji in četrti deci in takrat se je inšpektor Kozarček spomnil, kaj prav za prav je. Napravil je kolikor se da resen obraz, šel v kuhinjo in stranišče, bil je v kleti in stranskih sobah ali nikjer »ni videl« nerednosti, Narobe, potrepljal je Zvitiča po rami in mu dejal:

»Vaš lokal je na trdnih nogah!«

Toda naslednje jutro Kozarček ni mogel oddati zapisnika. Moral je na bolniški dopust. Zdravnik ni hotel zapisati vzroka bolezni. Le Kozarčku je zaupal na uho: »MAČEK!«

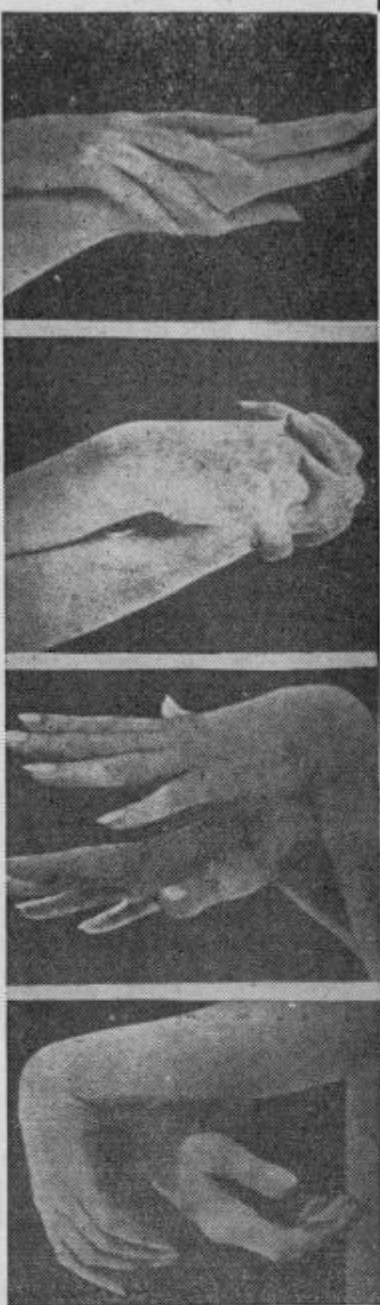
ŽENA • DOM • DRUŽINA

LEPE ROKE

Groba in razpokana koža na rokah, polomljeni nohti, ali lak, ki se že lušti, prav gotovo niso dobra ocena v spričevalu lepote. Take, na videz malenkostne stvari, delujejo zelo nenegativno in pustijo slab vtis. Naj bo žena še tako lepo oblečena in počesana — če ima slabo negovane roke, bo vse drugo potemnelo. Ni res, da imajo lahko lepe roke le tiste žene, ki delajo v pisarnah. Tudi to ne drži, da imajo vse gospodinje razpokane in nelepe roke. Res pa je, da je treba takim rokam posvetiti nekaj več nege.

Največji sovražnik razpokanih in nenegovanih rok je čistoča — zato je treba umivati roke večkrat na dan. Po vsakem umivanju, predvsem pa zvečer, jih moramo namazati tudi z dobro, mastno kremo. Kremo nanašamo na roke tako, da jo nalahno vtiramo v kožo od vrhov prstov do zapestij. Hkrati si zmasiramo prste — vsak prst posebej s palcem in kazalcem druge roke; začnimo seveda pri vrhu. Za nego zapestij smo izbrali tole vežbo: roke sklenemo in dobro prepletamo prste, nato pa obe hkrati obračamo na levo in desno stran. Naslednja vaja je namenjena okornim prstom. Dlan stegnemo, prste pa razširimo kolikor je mogoče. Tako jih zadržimo nekaj sekund in nato popolnoma sprostimo. Vajo je treba vsak dan nekajkrat ponoviti. Dobro nam bo dela tudi čvrsta masaža dlan, zlasti za tiste, ki imajo vedno hladne roke. Na koncu teh kratkih, eno-

stavnih vaj, obe roki v zaplestih popolnoma spustimo. Sele tu boste opazili, da to ni tako enostavno kot na sliki. Roka je še preveč neelastična. Toda čez čas se bo vaja posrečila in takrat bo tudi roka že dovolj gibčna.

Znižanje, znižanje CEN...

Znižanje cen... Globoko znižanje cen... Znižali smo cene za 30 %... so obetajoči napisi, ki so se pred dnevi okrasili večino izložb celjskih trgovin. Razveselili smo se jih, kajti nedvomno so nam omogočili marsikateri ugoden nakup. In kaj pravijo o popustu v trgovinah?

»Gre pravzaprav za tovarniško znižanje cen,« so nam dejali v »Volni«. »Plašči, ki jih prodajamo po teh znižanih cenah, so izdelek tovarne »Novitet« iz Novoga Sada. Tovarna jim je znižala ceno za 20 do 30 odstotkov in zdaj gredo resnično lepo v promet. Tako na primer srednje dober plašč, ki je še pred mesecem veljal 22 tisoč dinarjev, danes stane samo 17 tisočakov. To pa je cena, ki jo prav zares ne moremo imenovati visoko.«

»Kaj pa na pomlad, se že kaj pripravljate?«
»Vreme nas k temu prav nič ne vzpodbuja,« se je nasmehnila prikupna prodajalka. »Zaenkrat še nimamo v zalogi nič pomladanskega. Pričakujemo pa nekaj modelov že ta mesec.«

V trgovini ženske konfekcije »Vesna« so nam postregli s kopicami podatkov. Cene so znižali skoraj vsem artiklom. Plašči so za 20 do 30 odstotkov cenejši,

obleke in bluže pa kar do 40 odstotkov.

»Seveda je znižanje naletelo na ugoden odmev med potrošniki! Veliko večji promet imamo te dni,« nam je povedala tovarniška Petkova. »Prodajalno pa bomo že v kratkem založili z nekaterimi pomladanskimi modeli. Dobili bomo plašče za prehodne dni, pomladanske kostume, obleke, krila, kratka kompletne garderobe za dni, ko bo mraz popustil.«

»Pa bodo to modni modeli?«
»Da, in tega smo zelo veseli! Vidimo, da potrošniki zelo pogrešajo modnih artiklov. Tako smo pri nas prodali veliko »twist« kril, pa oblek, ki so ukrojene po jesenski modi, plaščev, okrašenih s krznom itd. Novost v naši trgovini pa so tudi nylon plašči, ki jih lahko dobite že za od 5000 dinarjev naprej.«

Od »Vesne« smo skočili še čez cesto v ono drugo »Vesno« trgovskega podjetja »Moda«. Tu konfekcijskih oblačil nimajo, prodajajo pa moške srajce tovarne »Sava« iz Zagorja po močno znižanih cenah.

O popustu in znižanju cen smo hoteli poborati še v Ljudskem magazinu, pa se nam je poskus izjalovil. Ne prodajalka, ne oddelkovodja in ne poslovođa mi niso hoteli kaj več povedati kot to, da je najbolj prav, če to pove direktor. Le-ta bo to najbolje vedel, (kar pa ne more biti res), oni pa saj veste...

Pri »Mojci« — v Elegantovi trgovini z otroško konfekcijo, smo mnogo boljše opravili. Tu sicer posebnega znižanja cen nimajo, vendar so cene v »Mojci« že tako resnično zmerne. V prostoru za prodajalno že krojijo prve poletne obleke in čez kakšen mesec jih bomo v »Mojci« že lahko dobili. Presenetili pa so me prikupni kompleti hlač, blužice in telovnika, ki že tako lepo zalogo prijetno poživijo.

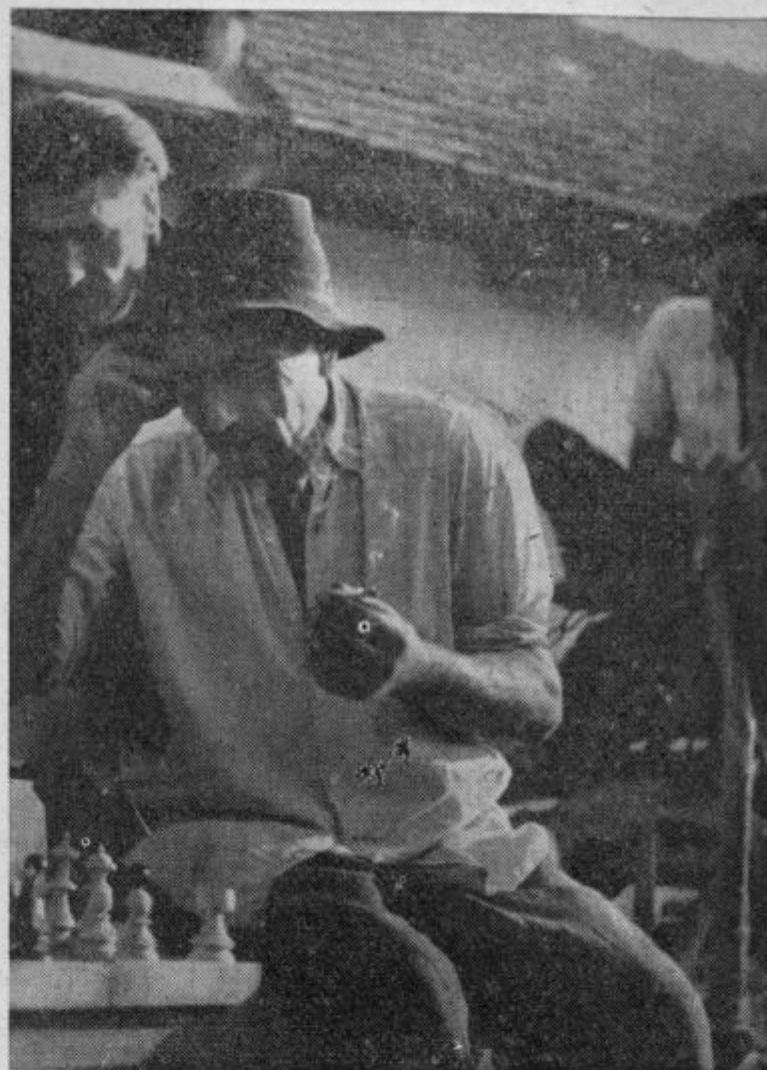
»Zadovoljni smo z rezultati preteklega leta,« so nam povedali v »Mojci«. »Prvič smo delali po planu in smo ga celo presegli. Za majhen odstotek sicer, ampak uspeh je vendarle.« Lepo »Mojca«!

Tako smo zaključili naš obhod po celjskih trgovinah. Znižanje cen bi seveda lahko srečali tudi kje drugje, pa bi nam verjetno povsod isto povedali. Zdaj si želimo samo še to, da ne bi čez čas cene tem izdelkom, ki so zdaj tako poceni, poskočile tako močno, da bi z njimi nadoknadili in izravnali ves ta razveseljujoči popust.

— ij

In spet bodo slapovi

Ko se je prve dni tega tedna sneg vendarle začel malce taliti, je s steh in iz raznih žlebov močno začurčljalo. Enega takih žlebov, ki že nekaj mesecev kliče po kileparju, imajo tudi na stari stavbi, kjer je bilo dolga leta sodišče. Žleb je tako zdelan, da bo verjetno prav malo vode steklo skozenj. In verjetno bomo tako zopet imeli priliko občudovati slapove; razen če se bo našel kdo, ki bo tale žleb popravil!

Znanka mi je potožila, da je nje mož nepopoljšljiv kvartopirec. Prav zaradi tega je njun zakon na razpotju. »Kdo neki bi zdržal ob njem? Celo popoldne presedi ob svoji kvartopirski družbi in se vrne domov pozno v noč. Otroci ga skorajda ne poznajo, saj je le redkokdaj z njimi. Ko »magnet« ga je pritegnila nase gostilna in karte. Če ga kdaj vprašam, le kaj da ima od tega, se razburi, med številnimi besedami pa mi očita tudi, da sem »terrorist«. Takrat mu je žal, da se je poročil. Pravi, da bi sicer lepše živel. In ko mu na te obtožbe pojasnim, da nimam namena kratiti njegovega razvedrila, le da bi si lahko izbral za to kaj drugega, ali pa igro vsaj časovno omejil, takrat mi namesto odgovora pokaže nekaj tisočakov, ki jih je pri igri »prisluzil«. To pa zame ni nika-

Moj mož kvarta

kršna tolažba in veselje. Poleg tega pa predobro vem, da se ta »sreča« ne obrača le k njemu.

Mnogokrat sem želela, da bi šla skupaj v gledališče ali v kino, včasih sem v ta namen že kupila vstopnici, nazadnje sem pa ostala doma, ker moža ni bilo od nikoder. Tako minirajo dnevi, meseci in leta. Zdaj mi je tega dovolj. Sklenila sem, da greva narazen. Takšno življenje je res nesmiselno, posebno še, če ga nekdo od zakoncev nameroma greni. V mojem primeru je to moj mož — nepopoljšljiv kvartopirec.

— D.

Praznik žena v znamenju dela

Šmarska občina je pretežno kmečka in že to daje delu stalne konference žena svojstvene pogoje. Kmečka žena se največkrat niti ne zaveda vseh možnosti, ki so ji danes dane, da bi se uveljavila kot dobra soupravljalica svoje občine.

Pred dnevi so se sestale šmarske žene, da se pripravijo na letošnje praznovanje, ki sovpada z 20. obletnico prvih ženskih društev. To praznovanje naj ne bo samo v znamenju zabave in razvedrila, temveč predvsem v znamenju dela. Letos smo pred splošnimi volitvami in prav je, da ob teh konferencah tudi ženam na podeželju dejansko prikazemo razvoj komunalnega sistema, da žene iz svojih vrst pripravijo najboljše, ki se bodo lahko uveljavile kot kandidatke na listi SZDL.

Šmarske žene so se pomenile še posebej o vprašanju otroškega varstva, ki v občini še ni povsem urejeno. Tudi otroški vrtec v Rogaški Slatini je v zelo vlažnih in neprimernih prostorih, zato bi bilo prav, da bi stanovanjski skupnosti uspela zamisel za gradnjo paviljonskega otroškega vrta nekeje med Tržiščem in Rogaško Slatino, ki bi lahko zadovoljil potrebam tega predela. Tudi v Smarju pri Jelšah bi potrebovali varstveno ustanovo, toda zaenkrat nimajo prostorov. Pravijo, da je edina rešitev v tem, da bi pri gradnji kakšnega novega poslopja upoštevali tudi prostor za otroški vrtec.

KIS IN mastna koža

Čeprav poznamo mnogo sredstev, ki zmanjšajo višek maščobe v koži, so vendarle v glavnem ta sredstva namenjena samo negi obraza. Ker pa je koža mastna tudi po telesu, vam priporočamo kopeli s kisom. Take kopeli se od normalnih razlikujejo le v toliko, da v kad vlijemo še pol litra kisa. Da bo uspeh dober, je treba kopeli ponoviti tudi večkrat na teden.

NASVETI

● Dobro lepilo boste naredili, če boste v pol skleda vrele vode raztopili dve žlici škroba, dve žlici bele moke in žlico boraksa.

● Polovica jajčne lupine, ki smo ji na dnu zvrtili majhno luknjico, je odlična lijak za stekleničke z zelo ozkim grlom.

● Nekoliko koščkov surovega krompirja bo iz prezasojene juhe poskrbel vsa odvečna sol.

● Steklo na oknih, na izlozih in avtomobilih smemo umivati samo v senci, nikdar pod močnimi sončnimi žarki.

● Packe sirupa ali likerja odstranimo s tkanin zelo enostavno. Tkanino operemo v vroči vodi.

OKREPČILNA PIJACA ZA SLABOTNE Pol žlice sladkorja mešamo z enim rumenjkom. Med tem prilijemo 1/4 litra vrelega mleka. Po želji dodamo še nekaj kapljic konjaka.

Kako stisnemo roko

Veliko manj bi bilo na svetu razočaranj, solza in stritih src, če bi že na prvi pogled lahko spoznali drug drugega. Toda ponavadi odkrijemo« svojega tovariša, prijatelja, znanca šele čez dolgo časa. Vendar je med nami nekaj ljudi, za katere pravimo, da imajo dar »spoznavanja« ljudi. Ti trdijo, da je človeka najlažje spoznati takrat, kadar

odloži masko konvencionalnosti. Zato jih zanimajo zlasti pogledi, izraz obraza, pismo, hoja, kretnje pri kajenju, pozdravljanje itd. Ogledimo si dva izmed teh znakov — pozdravljanje in roko-
vanje.

S prijaznim načinom pozdravljanja ljudi izražamo svoje simpatije, z vljudnim pozdravom pozornost in spoštovanje, ponižno

in pretirano vljudno pa pozdravljajo ljudi, ki želijo drugim podvori ali si obetajo od njih koristi. Z rezerviranim pozdravom ali z odzivnim želimom odzdrži med človekom, ki smo ga pozdravili in sabo, distanco, z malomarnim pozdravom pa dokazati, kako visoko smo med drugimi. Isto velja tudi za tiste, ki se dosledno ravna po pravilu, da nikoli ne pozdravljaj prvi. Nekateri ljudje precejneje vedo, ali bi pozdravili ali ne. Glejajo v tla, migajo s čevljem in pobeognejo v prvo vejo, samo da bi ne bili več v zadregi. Mnogokrat nismo sigurni, če poznamo človeka, ki prihaja naproti, pa je vendarle bolje, da dvignemo klubov v pozdrav, kot pa da preprižno ugotovimo, da je bil tisti človek vendarle »pravi«.

Močan stisk roke izdaja živahen temperament, prisrčnost, iskrenost, simpatijo ali razburjenje. Ljudje s slabo energijo zelo počasi sprejmejo ponujeno roko, površni stisnejo samo polovico dlani, toda to store prisrčno. Ljudje, ki roko prehitro odtegnejo samo zato, da bi ušli prisrčnemu stisku, se po navadi ne marajo vezati na druge. Mnogokrat ponudijo takemu neljubemu znanцу samo konce svojih prstov. Nenavadno nežno stisnejo roko obzirni ljudje. Nekateri naši znanці bodo roko stisnili prisrčno, vendar afektirano in neiskreno, srečamo pa tudi ljudi, ki želijo predolgo zadrževati tujo roko v svoji. Taki želijo vezati nase. Zelo zanimivo je paziti tudi na povsem instinktivne kretnje pri roko-
vanju. Na primer: nekdo povsem nehoti narhlo odrine roko svojega znanca — s tem pa tudi pove, da mu znanec ni simpatičen, da želi, da se mu ne približa preveč itd. Drugi pa bo spet ponujeno roko ob roko-
vanju rahlo pritisnil navzdol — potreben je opore in rad bi se naslonil na človeka, ki se z njim rokuje. Vse to so drobne in komaj opazne kretnje, ki pa so pomembne prav zaradi tega, ker jih ljudje storijo nehot.

— a.

Staršem ob začetku drugega polletja

● Smo v začetku drugega polletja in spet bomo morali otroku in njegovim šolskim potrebam posvetiti nekaj več časa.

● Nikar ne očitajmo otrokovih slabih ocen učitelju; rajši otroku. Zatrmo v sebi nerazumen odpor proti učiteljem in profesorjem, ki ga je v nas vzbudila prevelika ljubezen do otroka.

● Ohrabrimo otroka, da se ne bo bal dolžnosti v šoli. Vendar s tem ne mislimo reči, da mu je treba v glavo vcepiti, da je več

Nekaj nasvetov za bolnike

ČESNOV ODCEDEK — ZDRAVILO PROTI OSTARELOSTI (popenjenji žil) 5 dkg česna olupimo in zrežemo, nato pa ga namočimo v 1/4 litra brinovca. Po stavimo ga v vroči prostor, kjer naj ostane od 4 do 8 dni, nakar tekočino precedimo skozi prtič in z njo napolnimo steklenico.

Jemljemo z vodo vsako jutro pred zajtrkom. Mera je ena kavna žlička.

PIJACA ZA ŽELODCNE BOLNIKE 4 dkg mandeljnov poparimo in olupimo, nato jih operemo v mrzli vodi. Pridamo 2 dkg sladkorja in zmeljemo. Zmeleto zmes damo v lonec in zalijemo z litrom vode. Pustimo stati 1 uro, nakar precedimo skozi prtič, ki smo ga prej zmoličili v vroči vodi in dobro oželi. Tekočino osladimo po okusu. Primeren je za želodčne bolnike, ali pa za tiste, ki jih trese mrzlica.

MEDENO MLEKO ZA SLABOKRVNE IN NERVOZNE V skodelico damo žličko medu, ki mu prilijemo 1/4 litra vrelega mleka. Pred uporabo mleko dobro premešamo.

BITRO PRIPRAVLJENA JUHA, KOT OKREPČILO BOLNIKU

Sesekljamo 1/4 kg govejega mesa, ga položimo v kazalo in prilijemo 1/2 litra vode. Dodamo majhen košček korenja, peterilja in prav malo soli. Pokrito pustimo počasi vreti eno uro. Juho precedimo in jo serviramo bolniku.

Čemu čakamo

Povsod že razpravljajo o statutih gospodarskih organizacij. Ponokod v drugih občinah jih že sestavljajo, niso pa redki kolektivi, kjer so statuti že v razpravi. In kaj smo storili glede tega v brežiški občini?

Kljub temu, da je občinski sindikalni svet v decembru priporočil vsem gospodarskim organizacijam naj izvolijo in napotijo na delo komisije, ki naj zberejo gradivo in sestavijo osnutek statuta — do danes še nikjer ni uspehov dela. Tako ne gre več! Treba bo začeti, ne pa čakati receptov in vzorcev od drugih. Presajanje statutarov iz drugih podjetij in krajev je ravno v nasprotju s tistim, kar naj bi statuti gospodarskih organizacij bili — odpravili naj bi formalizem v notranjih odnosih. Tak formalizem se je pokazal tudi doslej pri sestavljanju raznih pravilnikov, da celo kupljivi so bili in posamezniki so si s koncepti krepko povečali dohodke.

Ce hočemo vsaj do konca prvega polletja imeti v vseh podjetjih statute, potem ne smemo več odlašati. Popolnoma je jasno, da morajo osnutek ali predlog statuta temeljito obravnavati samoupravni organi, politične organizacije, predvsem pa ves kolektiv na sestankih vseh proizvajalcev. Ker statuti gospodarskih organizacij niso nekaj formalnega, temveč ustavna listina kolektiva, je razumljivo, da bodo do dokončne potrditve izvršene še številne spremembe in dopolnitve. Ravno to narekuje potrebo, da se komisije nemudoma lotijo dela. Občinski svet je zategal organiziral posvet predsednikov kolektivov. Hkrati pa je občinski sindikalni svet poveljal tričlanski komisiji naloge, naj stalno spremlja in nudi pomoč komisijam v gospodarskih organizacijah in zavodih pri sestavljanju statutarov.

M.

„OBRAČUN“ V SEVNICI

Nedavno je imelo Avtomoto društvo v Sevnici občni zbor. Delo in uspehi potrjujejo, da je AMD Sevnica eno najboljših v Sloveniji. Dejavnost društva je bila v preteklem letu zelo pestra. Za člane so organizirali šest

Eno uro hoda

Tik pred Brežicami smo srečali malega Rudija Bana, ki je potrpežljivo čakal na avtobus. Mimogrede smo ga vprašali, kako je zadovoljen s počitnicami — rekel je: »Zelo!« No, zares bi tudi le težko našli šolarja, ki bi ne bil zadovoljen s počitnicami.

Zraven pa je mali Ban pristavil, da vsem šolarjem iz Volčja — devet jih je — glede šole ni najugodnejše. Do Vrtič, kjer je popoln osemletna šola, je namreč preko pet kilometrov in te je treba pač vsak dan prehoditi tja in nazaj. Letos pozimi je bilo nekoliko boljše, ker je vozil avtobus, toda poleti (?): »No, mislim, je dejal, mi mladi bomo že zmogli. Starši pa pravijo, da bi avtobusne zveze bilo potrebno tu le urediti«. Je na koncu pristavil še tujo misel, ki se mu je zdela imenitna, a tudi ne neumestna.

V Brežicah na ogledih

Prvo spoznanje za katerega sem bogatejši, je daljava. V bodoče bo treba na pot že ob petih zjutraj, kajti do Brežic je čez 80 kilometrov. Da je bil vzrok temu sneg in led na cesti je samo polovica resnice o slabi prometni zvezi z Celjem, druga polovica leži pod snegom.

Pod snegom so tudi Brežice, središče občine na sotočju Krke, Sotle in Save, središče pokrajine, ki na severu s Kozjanskimi hribi prehaja v rodovitno dolino in na jugu speč navkreber v strmine Gorjancev.

Brežiška občina ima okoli 25 tisoč prebivalcev. Razen izrazito mestnih občin, kot je na primer Celje, je brežiška občina najbolj goste naseljena. Na enem kvadratnem kilometru živi v povprečju 98 ljudi, kar je precej nad republiškim povprečjem.

Ker smo že pri številkah in primerjavah, potem je tu še ena, toda manj ugodna posebnost brežiške občine. Socialni sestav govori v tej občini v korist kmečkemu prebivalstvu. Od okoli 25 tisoč prebivalcev je približno 4.800 zaposlenih izven kmetijstva. Ker pa na površinsko občino ni tako velika, je to znak za prejšnje omejenost neugodnost, to je huda razdrobljenost zemlje. In res je tako. V povprečju, če delimo kmečka gospodarstva s površino, so posestva v občini 2 in pol hektarska. V povprečju imajo po 11 parcel, kar pomeni, da so parcele v povprečju 30 arov velike.

Popolnoma razumljivo je, da ima taka razdrobljenost svoj vpliv na kmetijstvo. Morda je to eden od vzrokov, da so Brežice znane po svinjskih sejnih, kajti svinjereja je značilnost malih kmečkih gospodarstev.

Znana bizeljska vina in cviček izpod Gorjancev menda ni treba posebej omenjati. Bodimo odkriti, to je bilo prav na kar je pomislila večina »ortodoksnih« Stajercov ob priključitvi brežiške občine k Celju...

Brežice so močan trgovski center z zelo razvito trgovino. Že od nekdaj, so mi pripovedovali, del Hrvaškega Zagorja, Brežiška ravan in kraji ob spodnjem toku Krke upoštevajo sejmarske in trgovske Brežice. Vsak teden so svinjski sejni in vsak teden gredo izkupički topli v obtoč.

Dovolite, da se predstavim! Novinar sem in za nedoločen čas odgovoren za posavsko stran našega lista. Pri tem se počutim kot sramežljiv fant, ki ga snubači pripeljejo v nevestino hišo. Na ogledu sem hodil v kraje ob Savi, vendar bom prva žrtev lastne nakane, kajti vi dragi bralci boste tisti, ki si boste ogledovali, kaj se bo izcimilo za uredniško mizo časnikarja, ki je doslej vedel o zasavskih občinah približno toliko, kolikor je potrebno osnovnošolcu za na pol podarjeno trojko...

Izrabljam priliko za prošnjo bralcem v Zasavju: Nikar ne štejte našemu tedniku v zlo, če bo objavljal sestave o stvarih, ki so vam znane, če se nam bo vrnila kakšna staka stara, da že ni več resnična. Za nas je vse novo in zanimivo. Novo in zanimivo bo tudi za vse naše bralce v okviru prejšnjih okrajnih meja, a dovolj sem si trdil, da tudi za vas — kajti zanimivo je slišati mnenja o sebi od nekoga, ki nas doslej še ni poznal.

Se eno zelo pomembno posebnost imajo Brežice. To je šolstvo. Malo je občin v katerih bi bilo šolstvo tako razvito. Zatrjevali so mi, da v občini menda ni »domicilnega« občana, ki ne bi imel končane osemletke. Tako razvito šolstvo pa pogoltno polovico proračunskih sredstev. Brežice imajo gimnazijo, trgovsko šolo, posebnost pa je tudi posebna nižja osnovna šola v kateri poteka pouk v srbohrvaščini.

Blizina Zagreba daje občini Brežice še dodatne pečate. Lahko Brežicam najbližje mesto, močan magnet. Ne samo da veliko občanov dela v Zagrebu, tudi veliko kulturno bogatstvo tega mesta vleče Brežičane na ono stran. Vrh vsega so Hrvatje do

meje zgradili moderno cesto do koder vozi trolejbus, ogrevajo pa se za zvezo vse do Brežic. Seveda je razumljivo tudi to, da je celotna brežiška občina idealno rekreacijsko področje za Zagreb, kot je Zagrebška gora ali pa Sombor.

Že v začetku sem dejal, da so Brežice pod snegom. Ko bo odjuga bodo razkile več svojih znamenitosti, posebnosti in tudi vsakdanjosti. V preteklost bomo potovali po muzeju, ko bo spet odprt za javnost, delovni ljudje pa nas bodo s svojimi hotenji in prizadevnostjo seznanili s sedanjostjo in perspektivami tega lepega kosa naše domovine.

Toliko za pogled čez prag... J. K.

V Radečah pravijo...

Razformiranje novomeškega okraja ni presenetilo ljudi v prizadetih krajih niti ni vzbudilo obširnih razprav. Končno čemu, saj so občine, ki so se priključile na

Smatram, da bi Radeče z okolico pripojili k Sevnici.

Tako nam je zatrjeval Maks Podlesnik iz Radeč, ki je uslužbenec na občinskem ljudskem od-

že do sedaj pogosto hodili in bodo mimogrede opravili še zadeve na laški občini.

Tajnik krajevne skupnosti v Radečah je v »neslužbenem« razgovoru povedal, da je večina ljudi v tem predelu za priključitev k laški občini in da ta varianta tudi najbolj ustreza. Nerodno pa je sicer res, da je to področje doživelo že toliko reorganizacij.

V sevniskem Jugotanimu 20 novih naročnikov Celjskega tednika

V sevniskem podjetju »Jugotanim« so organi upravljanja razpravljali tudi o vprašanjih v zvezi s priključitvijo sevniske komunice v celjsko skupnost komun. V tej zvezi so razpravljali tudi o nujnosti dobrega obveščanja, ki naj bi segalo čez meje občine in podjetja. Da bi se člani upravnega odbora in delavskega sveta seznanili s problemi celotnega celjskega okraja in seveda tudi lastne občine, so za vseh 20 upravljavcev naročili Celjski tednik.

Maks Podlesnik: »Radeče k Sevnici«

to ali ono stran ohranile svojo samostojnost, ki je osnova našega komunalnega sistema. Nekoliko drugače pa je v Radečah in Zidanem mostu, ki se bosta kot krajevni skupnosti priključili novi občini. Tu je vsekakor več razprav.

Na cesti proti Radečam smo povprašali možaka, ki je s puško na rami in brez plena korakal domov:

— Kam bi po vašem bilo treba priključiti Radeče, k Sevnici ali k Laškemu?

Nekoliko presenečen nad vsiljivostjo je malo pomislil, nato pa naravnost povedal:

— Kdo ve, če je razprava sploh še potrebna. Mnenje, ki ga zastopam je baje že neaktualno...

boru v Sevnici.

V Radečah samih smo naleteli še na dve »frakciji«. Eni pravijo, da bi bilo najbolje, če bi ostali v občini Hrastnik, najbolj so je že navajeni, tudi sredstva od dohodka so se medsebojno prelivala itd. Toda ti se priključujejo tretji skupini, ki se ogreva za priključitev k Laškemu, češ, če že ne drugoga, vsaj ugodno bo. Celje je trgovski in kulturni center. Tja so

Bizeljsko — domovina slovečih vin in kraj burne zgodovine, prizorišče strahotnega okupatorjevega genocida v nedavni preteklosti — se ogleduje po novih virih dohodkov. Bizeljski so se namenili razviti turizem in zato ustanoviti tudi svoje turistično in olupševalno društvo, ki naj bi vodilo prizadevanja celotnega kraja k uresničitvi.

Poglejmo nekoliko, kaj lahko Bizeljsko nudi zahtevnemu turistu in kaj bo moglo nuditi že v kratkem:

Začnimo pri slikoviti pokrajini, ki si jo je vredno ogledati s številnih razglednih točk vrh vinorodnih gričev. Sotla s svojo toplo vodo ni zgolj vabljiva za kopanje, temveč je »eldorado« za ribiče. Ribiči bodo izvedli hvalvredno akcijo s tem, da bodo poskrbeli za razplod skoraj izumrlih predstavnikov sladkovodne favne — rake. Tako bo čez nekaj let lov na rake bržčas atrakcija v Posavju. Potok Dramljo bo dobil nove prebivalce — krape. Dolina ob tem potoku je izredno zanimiva, predvsem pa zato, ker bo še letos dobila tisoče mladih fazanov. Domači in tuji lovci si bodo lahko privoščili užitek, kakršnega le redkokdaj zasledimo.

Seveda pri vsem tem niso pozabili na najvažnejše, na dobre prometne zveze, da bi turisti lahko prišli. Tega se zlasti zaveda komi-

Bizeljsko v luči turizma

sija, ki izbira in sestavlja gradivo za urbanistični načrt. Po tem načrtu naj bi bilo Bizeljsko povezano z avtomobilsko cesto do Kumrovc.

Da bi kraj vzcvetel v pravem pomenu besede, je društvo ustanovilo lastno vrtnarijo, tako da bo s razsadanjem materialom in nasveti navajalo prebivalstvo k zaljubljanju svojih domov in vrtov. Da bi pri vseh teh omenjenih in še številnih drugih nalogah imeli tudi večji vzgojni in propagandni uspeh, so ustanovili časopis.

Razumljivo je, da se močno zavzemajo tudi za udobnejšo in pogostejšo zvezo z bližnjim Zagrebom, zlasti pa ob nedeljah, kajti Bizeljsko nedvomno spada v rekreacijski pas tega velikega mesta.

Vsako društvo in organizacija je uspešna in opraviči svoj obstoj, če je nastalo iz potrebe. Turistično in olupševalno društvo na Bizeljskem je vsekakor plod dozorelih razmer. Še več. Takoj v začetku, kakor vidimo, se je vodstvu društva nakopičilo nalog, ki bi jih brez zavzetosti za stvar težko zmogli. Pri vsem tem uživa pobuda Bizeljsčanov tudi pri občinskih forumih vso podporo in priznanje. Vse to skupaj pa je gotovo zanesljiv porok uspeha.

J. Kn.

Kljub zimi je na brežiških ulicah še vedno živahno

Razširjeni plenum ZMS v Sevnici

Minuli četrtek je bil v Sevnici drugi plenum občinskega komiteja ZMS. Plenum je bil posvečen razpravi o pokongresni aktivnosti mladine v komun. Tako je bil med drugimi sprejet sklep, da bo-

do vsi aktivni mladine imeli v naslednjih dneh pokongresne konference, na katerih se bodo člani ZMS seznanili z bogatim kongresnim gradivom. Razumljivo je, da bodo te konference tudi prilika za dogovor, kako delo v aktivu prilagoditi smernicam kongresa LMJ. Nadalje je bil sprejet sklep o tem, da bo 24. februarja občinska pokongresna konferenca, katere glavna naloga bo razprava o nalogah mladine v proizvodnji in poklicnem usmerjanju mladih ljudi v občini.

Mala kronika

Videm - Krško

Na področju občine Videm — Krško je bil v času od 2. do 11. 2. 1963 rojen izven bolnišnice 1 deček.

POROČILI SO SE: RACIC Maks, kmet iz Creinje 29 in PESEC Albina, kmetovalka iz Dobrave 11. MAROLT Alojz, kmet iz Podbočja 51 in HOSTA Pavla, kmečka hči iz Podbočja 48. BOŽICNIK Ivan, tovarniški delavec iz Križ, št. 12 in HUDINA Analijsa, poljedelka iz Malega Podloga, št. 8.

UMRLI SO: HERAKOVIĆ Marica, kmetovalka iz Brezove, št. 13, stara 74 let. BIZJAK Ana, kmetovalka iz Planine pri Raki, stara 62 let. LESNIK Ivan, osební upokojenec iz Brestanice 118, star 68 let. VUTKOVIĆ Mihael, osební upokojenec iz Brestanice 118, star 66 let. URH Alojz, invalid, upokojenec iz Rožnega, št. 12, star 77 let. MOLAN Maks, posestnik iz Zdole, št. 1, star 74 let. UREK Jakob, posestnik iz Pleter pri Zdobah, št. 27, star 70 let.

Brežice

V času od 26. 1. do 9. 2. 1963 je bilo v Brežicah rojenih 12 dečkov in 12 deklet.

POROČILI SO SE: NEPUZAN Jože, poljedelec iz Bračnega vasi 5 in NOVAK Marija, poljedelka iz Zakota 54.

UMRLI SO: SUBAN Ivan, sin pleskarja iz Rajca 4a, star 1 leto. STEFANIC Jože, sin kmeta iz Dol. Pirošice 19, star 1 dan. MASTNAK Jožeta, oseb. upokojenka iz Brežic, stara 69 let. ZRNC Raza, gospodinja iz Ledin 36, stara 70 let. MIKAC Marko, podoficer JLA iz Brežic, star 32 let.

TEKME ni bilo

Prejšnjo soboto bi morala biti na drsališču v celjskem mestnem parku mednarodna tekma v hokeju na ledu med mladinskima reprezentancama Slovenije in Koroške. Žal, do srečanja ni prišlo, ker so gostje zadnji hip odpovedali svoj nastop. Po sporočilu hokejske zveze Slovenije se je odpoved glasila nekako takole: ker nam je zadnji hip višji forum predvidil kvalifikacijske tekme, ne moremo nastopiti z mladinsko reprezentanco v Celju.

Odpoved je prišla več kot nepričakovano, to še posebej zaradi tega, ker so gostje še dan ali dva prej sporočili, da pridejo zagotovo. Razen tega pa je v Celju tudi v petek zjutraj še prišlo sporočilo, da se bo tekma vršila. Potem pa je isti dan nekaj pred dvajseto ponovno zazvonil telefon, ki je posredoval nepričakovano vest, da gostov ne bo.

Naj bo tako ali drugače, gotovo je le eno, da je organizatorje tega dvoboja odpoved močno prizadela, saj so za dobro izvedbo prireditve vložili maksimum naporov in prizadevanj. Kot smo zvedeli, bo upravni odbor HDK Celja sprožil zaradi tega primera pri pristojnih športnih forumih postopek, pa to ne samo zaradi tega, da bo dobil povrnjene stroške, ki jih je imel do takrat na račun organizacije tekme, marveč tudi zavoljo tega, ker takšne odpovedi niso v navadi niti pri srečanjih domačih ekip, kaj šele v primeru mednarodne tekme.

-an

PETER ČETINA ZMAGOVALEC

'Lahovega smuka'

V vrsto uspešnih tekmovalcev prireditelj je šentjurski Partizan uvrstil minulo nedeljo še tradicionalno tekmovalstvo za »Lahovega smuka«. Tekmovanje so združili s spominsko svečanostjo pri spomeniku na Resevni, kjer je bil pozneje tudi start za 1500 metrov dolgo progo, ki je imela 250 metrov višinske razlike.

Pri članih je premočno zmagal Peter Četina, ki je progo presmukal v času 1:26.4, ostala najboljša mesta za njim pa so zasedli: 2. inž. Jože Kopitar (oba Celje) 1:37.6, 3. Silvo Krumpak (Sentjur) 1:37.8, 4. Peter Kopinšek (Celje) 1:39.8, 5. Maks Mastnak 1:42.2, 6. Martin Kroflič (ba Store) 1:45.6 itd.

Nasmejani obraz zmagovalca

MLADINCI: 1. Jože Kroflič (Store) 1:54.9, 2. Jože Slamnik (Celje) 1:55.0, 3. Stanko Voga 2:11.2, 4. Branko Cene (oba Sentjur) 2:13.4, 5. Branko Grabar (Celje) 2:20.4.

V NEDELJO

Skakalne tekme v Celju

Nekaj prizadevnih članov Partizana iz Vojnika se je že v sredini preteklega tedna odločilo, da pripravijo skakalnice v celjskem mestnem parku in izvedejo na njej propagandno tekmovalstvo v smučskih skokih. Tako so dan za danem prihajali v Celje, si spoznali na drsališču prepotrebno orodje ter krepko pljunili v roke.

Ta vest je zanimiva toliko bolj, ker se nanaša na marljive delavce iz Vojnika. Človek bi namreč pričakoval, da bodo tekmovalstvo v skokih pripravili in izvedli domačini, in tako prekinili večletno mrtvilo na področju, ki je zmeraj privabljalo dovolj aktivnih sodelavcev in še več gledalcev.

Tako se zdaj TVD Partizan v Vojniku pripravlja ob pomoči občinske in okrajne zveze za telesno kulturo, da v Celju izvede v nedeljo popoldne skakalne tekme, na katere je povabil razen pripadnikov sosednjih dru-

štev še vse najboljše slovenske oziroma jugoslovanske skakalce. Upamo, da bo ta poziv naletel na polno razumevanje in da bomo v nedeljo popoldne videli na smučarski skakalnici v mestnem parku uspešno revijo skokov in tudi nekatere naše najboljše tekmovalce.

Vojniškemu Partizanu pa javno priznanje za odločitev, da v Celju izvede prireditve, za katero je zmeraj vladalo veliko zanimanja.

LEP USPEH

V okviru smučarskega tedna Koroške je bilo v nedeljo v Črni tudi republiško prvenstvo v smučarskih skokih. Med Velenjčani, ki so nastopili na tem tekmovalstvu, se je najbolj izkazal mlajši mladinec Zep, ki je zasedel med svojimi vrstniki peto mesto z dvema skokoma po 26 in pol metra ter tretjim, ki je znašal pol metra manj.

SMUČARSKÉ TEKME V PREBOLDU

Po večletnem zimskem spanju se je letos tudi v Prebolu nekaj premaknilo. Nekaj fantov si je že lani zgradilo smučarsko skakalnico, v nedeljo pa, ob pomoči Partizana, izvedlo tekmovalstvo, ki si ga je ogledalo okoli 300 ljudi. Zmagal je Janko Žilnik z Gomiljskega, ki je s skokom 30 metrov postavil rekord skakalnice, drugo in tretje mesto sta zasedla domačina Franci Druškovič (26 m) ter Robi Jazbec s skokom 23.5 metra.

Popoldne ob dveh pa so taborniki priredili tekmovalstvo v veleslalomu. Nastopilo je kar 32 smučarjev, ki so se pomerili v štirih skupinah. V prvi skupini pionirjev do 10 let je zmagal Branko Hlade, v drugi, ki je zajela enajst in dvanajstletne pionirje Ljubo Podbregar, v tretji (13 in 14 let) Vlado Zupan in v četrti (od 15 do 18 let) Miran Falešič.

-ja

SMUČARSKÉ TEKME TUDI NA VRANSKEM

V zimskih počitnicah je osnovna šola na Vranskem priredila šetnjevni smučarski tečaj. Ob zaključku so se mladi smučarji pomerili v slalomu, kjer sta pri pionirjih zmagala Vinko in Peter Praprotnik, pri pionirkah pa Golavskova.

V organizaciji vranskega Partizana je bilo v nedeljo tudi smučarsko prvenstvo žalske občine. Tekmovali so v veleslalomu in skokih na 35 metrski skakalnici.

VELESALOM: Člani: 1. Golob, 2. Senčič (oba Zalec). MLADINCI: 1. J. Markovič (Zalec), 2. Pungartnik (Vransko). PIONIRJI: 1. N. Markovič (Zalec), 2. Praprotnik (Vransko). PIONIRKE: 1. M. Praprotnik (Vransko).

V skokih sta naslov občinskega prvaka osvojila Ribič iz Tabora pri članih s skokoma 29 in 30 metrov, ter Anzelc pri mladincih.

J. K.

Letošnja zima ni naklonjena samo smučarjem, tudi drsalci so že doslej v polni meri prišli na svoj račun. V ponedeljek, 11. februarja so v dnevniki HDK Celja zapisali 45. drsalni dan. Ta številka je enaka številki drsalnih dni zadnjih treh let! Razumljivo je, da je poldrugi mesec drsanja najbolj razveselil tistih približno dvesto otrok, ki so dan za dnem prihajali v park in tako zlasti zimski šolski počitek pošteno izkoristili. V tem času je z velikim uspehom delala tudi drsalna šola. Zlasti lep napredek so pokazali najmlajši, ki so se po desetdnevni vadbi že poskušali v prvih težjih likih. — V ponedeljek so zapisali 45. drsalni dan; upajmo, da ne poslednjega v letošnji zimi.

JAVNO VPRAŠANJE

V intervjuju, ki smo ga objavili v prejšnji številki našega lista s predsednikom šentjurskega Partizana tov. Mackovskom je bilo ne samo v naslovu, namreč tudi v besedilu načeto vprašanje šolske telovadnice v Sentjurju.

Pričakovali smo, da bo vodstvo šole na to pisanje odgovorilo in pojasnilo, zakaj je telovadnica zaprta. Ker tega odgovora nismo prejeli, postavljamo javno vprašanje s prošnjo, da nam povedo, zakaj telovadnica še ni usposobljena in kako ter v kakšne namene je bilo porabljenih 260.035 dinarjev, ki jih je celjski zavarovalni zavod nakazal šoli za nastalo škodo v telovadnici in garderobi po poplavi. V spisu, ki ga hranijo na zavarovalnici med drugim tudi piše, da bo zavod zagotovil, da bo odškodnino uporabil za popravilo.

Upamo, da bomo lahko že v prihodnji številki našega lista objavili zaželeni odgovor vodstva osnovne šole v Sentjurju pri Celju.

Uredništvo

Peto mesto za celjske kegljače

Četudi se člani železničarskega kegljaškega kluba Celje v zadnjih dveh kolih republiškega prvenstva niso kdekoli izkazali, so v končni oceni vendarle zasedli odlično peto mesto, z eno slabo točko več, kot jih je zbral četrto plasirani Branik iz Maribora. Naslov republiškega prvaka si je med dvajsetimi moštvii priboril kranjski Triglav; medtem ko so se na drugo mesto uveljavili Jeseničani, so tretje mesto osvojili kegljači Ljubljane.

V zadnjih dveh kolih so Celjani dosegli naslednje rezultate: na Jeseničanih so se srečali z domačini. Dvojbo je končal z rezultatom 6544 : 6540 v korist domačega moštva. Celjani so metali takole: Blazina 777, Veranič 825, Lubej 874, Jančič 784, Truglas 796, Šmon 824, Vanovšek 806 in Marinček 854.

PRVENSTVO BREZIC V SAHU

V nedeljo je bilo odigrano prvo kolo šahovskega prvenstva Brezic. Presenečenje ni manjkalo. Po 21-ih odigranih partijah vodi Dubo Glušič s 3 točkami, pred Valenčkom 2 in pol in Petričem 2 točki.

-xy

TINE ŠROT BO NASTOPIL V AMSTERDAMU

Po sklepu Gimnastične zveze Jugoslavije bosta 23. tega meseca nastopila na tekmovalju orodnih telovadcev za pokal Amsterdama najboljša z nedavnega turnirja republik. Miro Cerar ter član gabskega Partizana, Tine Šrot.

DVE CELJANKI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V UMETNEM DRSANJU

Jutri in v nedeljo bo v Ljubljani državno prvenstvo v umetnem drsanju. Med tekmovalci bosta tudi dve mladi članici HDK Celja, Halka Sušteršičeva, ki bo tokrat nastopila med članicami ter mladinka Krista Sornova.

ZAGREB — CELJE V SMUČANJU

Tekmovalstva mestnih reprezentanc Celja in Zagreba v smučanju imajo že dolgoletno tradicijo. Letos so na vrsti Celjani, da gostijo smučarje iz glavnega mesta sosedne republike. Tekmovanje bo v nedeljo, 17. tega meseca z začetkom ob desetih dopoldne pri Celjski koči. V vsaki reprezentanci bo nastopilo po petnajst smučarjev, ocenjevali pa bodo po deset najboljših. Kot vse kaže bodo moči zelo izenačene, zato tudi borba za prvo mesto več kot zanimiva.

»Že mogoče,« je rekel oni in skušal skriti nemir, ki ga je bil navdal. Jurčku ni ušla nobena kretnja. — Vso noč sem ležal v gozdu, mu je zvenelo v ušesih. Nabral je čelo v gube in priprl oči. Tedaj mu je vstala v spomin zapuščena kmetija Urbanova. Vegast skedenj z raztrgano streho se naslanja na pobočje hribova. Na šumečnem senu je prijetno, spodaj neusmiljeno škripanje vrat na edinem lesenem tečaju. Gestapovec Janoš je tu. Nekoga pričakuje. Oprezni koraki v gozdu, nato polglasni dometek in potlej tiste besede: Vso noč sem ležal v gozdu in prežal nanje...

Jurčka je preblislilo. Šinil je pokonci in se zasrepl v tuja. »Jo že imam!« je planilo iz njega.

Tudi oni je vstal, pobledel in se korak umaknil. »Lani je bilo, poleti,« je nadaljeval Jurček. »Na Urbanovem skedenju. Z gestapovcem sta se sestala zaradi Vrabčevega. Poslušal sem...« Do konca ni prišel, ker je tujez, ki je vedno bolj blede, iztrgal desnico iz zavojev, odrinil mamico, ki mu je bila napoti, in se zagnal proti vratom. »Za njim!« je vzkliknil Grega in pograbil puško. Tudi Ostoj je planil skozi vrata.

Zunaj je udaril strel, zaropotala je Ostojeva brzostrelka, potem pa je vse uuhnilo.

»Ušel je,« je pobito rekel Grega, ko se je vrnil. Položil je puško na klop, sedel in se s komolci oprl na mizo. »Lepo me je prevaril, mene, starega cepca,« je zamrmral predse.

»Kako?« se je oglasila mamica, ki je šele sedaj prišla do sape? »Kaj se je vendar zgodilo?«

»Gestapovec« je kratko pribil Grega. »Zdel se mi je sumljiv, pa ga le nisem spregledal. E, Jurček« je globoko vzdihnil, »kar sram me je pred teboj.«

PRESENEČENJE V KRANJU

Judoisti celjskega Olimpa bi v nedeljo skoraj pripravili največje presenečenje v tekmovalstvu republiške lige; sicer so se ga deloma tako privoščili, saj so v borbi s kranjskim Triglavom iztisnili neodločen izid 12:12. Celjani so v tem nastopu povedli s petimi točkami naskoka, pozneje pa so prevladovali odlični tekmovalci Triglava in izbojevali remi. V vrsti celjskega Olimpa sta bila najboljša Oto Seles in Peter Dроз.

J. K.

PRVO TEKMOVANJE NA SNEGU

Pred dnevi je sindikalno športno društvo Bratstvo iz Straže pri Rogatcu organiziralo za pionirje tekmovalstvo v smučarskem teku. Na izredno težavni, 1300 m dolgi progi je nastopilo 22 pionirjev, ki so se zvrstili takole:

1. Janko Potočnik, 6:14, 2. Otmar Prevolšek 6:18, 3. Ivan Grossek 6:20.

V. L.

Kako razbremeniti žene

Te dni se je sestala komisija za sklepe pri občinskem odboru Socialistične zveze v Šoštanj in slednjič dokončno uredila sklepe občinske konference, katere bodo te dni dostavili vsem krajevnim organizacijam.

Med najvažnejšimi sklepi je nedvomno ta, ki govori o tem, da je za družbeno aktivnost žena treba storiti še vse več kot doslej. Mnenja so, da mora le-ta smejeje poseči v vsakodnevna dogajanja ter se v vse večji meri vključiti v vsa področja družbenega življenja. Vprašanje ženske aktivnosti je namreč eno od stalnih problemov našega političnega in družbenega življenja. Seveda pa je problem najbolj zaznaven predvsem v organih družbenega samoupravljanja in v komunalnem sistemu. Vsekakor pa to ni le krivda samih žena, kajti marsikje je za pameten predlog žene še vedno premalo posluha.

Prav zato bo treba na stečaj odpreti vrata v slehernih družbenih organih ter z reševanjem drobnih problemov ženo razbremeniti. V ocenitvi dosedanjega dela komisij so sklenili, da morajo v bodoče prav v komisije voliti delavoljne člane, kajti le s temeljito zastavljenim planom ter s poglobljeno analizo problemov je možno aktivno delo Socialistične zveze.

Prav tako pa bo te dni občinski odbor Socialistične zveze skupaj s predstavniki organizacij in društev pregledal predloge predračuna za leto 1963 ter jih vskladil z možnostmi. Kot kaže, bodo ta sredstva v letošnjem letu poročila le za 7 odstotkov.

Vsi morajo sodelovati

V lanskem letu je socialna služba pri občinskem ljudskem odboru v Laškem posvetila vso pozornost udeležencem narodnoosvobodilne borbe. Tako je prejelo pomoč 64 članov Zveze borcev, 10 pa jih je bilo poslanih na okrevanje. Zaradi velikih izdatkov za oskrbnine, je socialna služba spremenila dosedanje prakso pošiljanja oskrbovancev v domove za onemogle in da oskrbovanci ljudem, ki so voljni prevzeti skrb zanj. Tako ima oskrbovavec z manjšimi sredstvi celo boljše oskrbo.

Trenutno je pod družbenim varstvom 198 oseb, katerih vzdrževanje in bolniška nega terjata kar 13 milijonov dinarjev letno. Problem zase je pravašajoče število dela nezmožnih kmetov, ki jih je trenutno preko 100. V tem primeru bo potrebno, da bo tudi kmetijska zadruga pomagala pri reševanju problema.

Težava socialne službe je v tem, da ne more najlažje sodelovati s podjetji, ker le v teh nimajo svojih socialnih delavcev, kar bi v marsičem ne le razbremenilo, temveč predvsem izboljšalo dosedanje reševanje socialnih problemov. Prav bi bilo, da podjetja to službo čimprej vpeljejo.

T. K.

VSE VEČ OBVEZNOSTI KRAJEVNIM ODBOROM

Pred dnevi so predstavniki krajevnih odborov v občini Laško razpravljali o gospodarski in komunalni problematiki ter uveljavili nujnost, da bodo v bodoče morali razširiti svojo dejavnost tudi na področje šolstva, socialnega varstva in kulturno-prosvetnega dela; prav tako pa bo potrebno sodelovanje krajevnih odborov pri podružbljanju kmetijske proizvodnje. Seveda pa bo terjalo dokaj več dela kot doslej, kajti v preteklem letu so se le-ti marsikje predreko sestajali in so prenekaletni problemi šli mimo njih. Za smotnejše reševanje bodo izdelali prioriteten načrt, tako da bodo sredstva izkoristili tam, kjer je potreba največja.

SLOV. KONJICE

NE DELAJO NAJBOLJŠE

V konjski občini doslej še niso storili posebnih korakov za sestavo statutov podjetij. V podjetjih še nimajo komisij, zato bo komisija pri občinskem sindikalnem svetu napravila analizo ter s predstavniki podjetij podrobno obdelala naloge komisij v podjetjih. Ta pomoč je prav nujna predvsem manjšim podjetjem.

V. L.

DVODNEVNI SEMINAR SZDL

Na dvodnevem seminarju, ki ga prireja občinski odbor Socialistične zveze v Slovenskih Konjicah za predsednike in sekretarje krajevnih organizacij bodo obravnavali družbeni plan in proračun občine, statut občine in krajevnih skupnosti ter delovnih organizacij. Seminar je namenjen uspešnejšemu opravljanju nalog.

Če te slučajno zanese pot iz Celja proti Velenju, se ti na ovinku pred Velenjem odpre čudovit razgled na novo, sodobno mesto in v snegu prelivajoče se odbleske zasneženih okoliških priznanih izletniških točk: Šentvida pod Uršljo goro, Smrekovca in Mozirskih planin ter oddaljene Pece.

Ta kraj ima svoje tipične posebnosti. Tako v središču mesta nikjer ne zapaziš običajnega dima nad strehami, niti ni videti

nobenih tovarniških dimnikov. Stanovanja pa so vendarle čudovito topla in ni ga prostora, v katerem se ne bi mogel zadržati kar v letni obleki. Toplovod napaja mesto s toploto.

Bližina gozdov, ki obkrožajo malo, a prikopno mestce, lepi smučarski tereni, zamrznjeno jezero, drsališče, 40-metrski skalnica nekaj sto metrov od hotela »Pakas«, bližnji Kozjak in Vodemlje, na katero bodo najbrž speljali žičnico, vse kaže na naravnost čudovite pogoje za zimski turizem.

Le-ta je v letošnjem letu že delno zaživel, saj je hotel »Pakas« kljub nesezonskemu času imel čez 500 nočitev, od tega kar okrog 80 nočitev tujcev.

Pričakujemo pa lahko, da bo to oživilo, kajti turistično društvo Velenja je eno najbolj delavnih društev v šoštanjski občini. V nekaj mesecih je nov odbor imel že preko 11 sej in je nešteto zastavljenih nalog že realiziral.

ANONIMNEMU PISCU IZ GRIZ

Strinjamo se z vami, da je verižna igra, ki daje baje s 100 dinarji čudovite počitnice, pač le navadno okoliščina naših ljudi. Razumljivo je tudi to, da zaradi mišnosti niše v uvodu, da je nastala v Zahodni Nemčiji. Čudimo se le, da ta igra kroži po uradih.

Priporočamo pa vam, da v bodoče odkrijete svoje ime, kajti anonimna pošta običajno roma v koš.

Uredništvo

O MLADINSKEM TURIZMU

V zadnjih dneh februarja bo mladina šoštanjke občine imela pokončno konferenco, na kateri bo obdelala predvsem vprašanja vloge mladitve pri proizvodnji, posebej pa bo obravnavala potrebe in možnosti za mladinski turizem v šoštanski dolini. Tu bodo lahko močno sodelovali bogate izkušnje mladitve in izredno delavnih »terijalev«, ki spadajo na svojem delu med najboljše v državi.

ČUDNA KONKURENCA

Tovariš urednik!

Nedvomno je ta konkurenca le podobna konkurenci, saj imamo v mislih »RIO« in »VOLNO« v Celju, ki imata zelo čudne odnose do blaga, katerega prodajata.

Pred dnevi sva s tovarišico kupili v samopostrežni trgovini »RIO« malico. Kupili sva paket piškotov, a bili sva zelo razočarani, ko sva odkrili, da je neka

»poštena« roka že pred nama pobrala del piškotov. Enako pa je bilo s čokolado, ki so ji deseto rebre prav spretno odstranili.

Poslovalnica »VOLNO« pa ne zaostaja za »RIO«-em, kajti doživela sem to, da je prijateljica po nakupu plašča v »VOLNO« doma, ko je razvila paket, našla v žepu novega plašča dve rabljeni škafli vžigalic in obgrizen svinčnik.

Torej je konkurenca le počasnejša in menim, da je takšen odnos vse prej kot pravičen, kajti manjkajoči piškoti in rebre čokolade, ki ga ni, govorijo o nepoštenju, če želimo na lep način govoriti o takih odnosih do potrošnika.

A. A.

ŠOŠTANJ

Iz Šmartnega ob Paki

V Šmartnem ob Paki, kjer je v vsej šoštanjki občini primer najtesnejša in najbolj plodnega sodelovanja Socialistične zveze in Zveze mladine bodo v kratkem opremili klubske prostore. Le-te že sedaj uspešno uporabljajo za svoje delo. Da pa ne bi prišlo do nepotrebnih nevednosti pri uporabi so si na nedavnem skupnem sestanku predstavnikov vseh organizacij in društev na pravili seznam, po katerem je točno določeno, katere dneve ima ta ali ona organizacija klubiški prostor za svoje organizacijsko delo.

Niso pa ostali le pri tem. Sočasno so sestavili koledar vseh praznikov in obletnic, za katere bodo različna društva pripravila program. Na ta način bo delo lažje teklo in nikakor ne bo prepoznih zvonjenj »po toči«, kot se prava rado dogaja. Za ureditev klubiških prostorov so izvolili klubiški odbor, ki bo sočasno skrbel tudi za program v klubu.

Zanimivo pa je tudi to, da so stroške vzdrževanja kluba sorazmerno porazdelili na vsa društva.

PRIPRAVE ZABOLJŠE DELO

Za 27. in 28. februar so v Šoštanju organizirali dvodnevni seminar za predsednike in sekretarje krajevnih organizacij Socialistične zveze. Domači predavatelji bodo predavali šest tem. Na prvem mestu bo vsekakor družbeni razvoj občine. Nadalje bodo obravnavali o vlogi in družbenem pomenu Socialistične zveze ter njeno delo v komunalnem sistemu; govorili pa bodo tudi o podružbljanju kmetijske proizvodnje ter o metodah in sistemu dela. Seminar bo v vili »Široko« pri Šoštanju.

Vedno večja fluktuacija

Fluktuacija delavcev v Šaleški dolini je v lanskem letu močno porasla, saj je odšlo iz gospodarskih organizacij kar 1236 delavcev, čeprav je bilo v letu 1962 sprejetih manj kot leto poprej. Razumljivo je, da je osnova tej veliki fluktuaciji predvsem v rudarski in gradbeni stroki. Tako je samovoljno zapustilo delo 237 ljudi, z odpovedjo delodajalca 159, po odpovedi delavcev samih 152 ter zaradi izteka pogodbenih razmerij 132 ljudi. V večini primerov pa so odšli delavci že v prvem mesecu, pred potekom prestale preizkušnje.

Zavod za zaposlovanje delavcev v Velenju ugotavlja, da je fluktuacija v porastu predvsem zaradi premajhne skrbi za delavca in premajhne pomoči starejših delavcev do novo zaposlenih. Tako imajo celo primere, ko v nekaterih podjetjih novih delavcev niso seznanili niti s pogoji dela v podjetju.

Problem fluktuacije v Šaleški

dolini je zaskrbljujoč, kajti le-ta zajema več kot tretjino delavcev zaposlenih v industriji tega območja. Žal pa gospodarske organizacije vse premalo razpravljajo o tem problemu. Doslej je namreč edinole kolektiv rudnika v Velenju razpravljal o tem problemu, čeprav dela fluktuacija drugim podjetjem dokajšnje skrbi.

Poiskali so rešitev

V letošnjem letu bodo v šoštanjki občini vsaj v glavnem rešili problem zaposlitve okrog 300 prijavljenih žena pri zavodu za zaposlovanje delavcev. Največ žena se bo zaposlilo pri tovarni gospodinjke opreme »Gurgen«, ki je razširila svoje obrate, del pa jih bo našlo zaposlitev v »Galanteriji« v Šoštanju in v razširjenem oddelku »Toper«, ki bo po preselitvi občine v Velenju, prevzel dosedanje sodniške prostore. Sodišče pa se bo selilo v prostore, ki jih sedaj zaseda občinski ljudski odbor.

LETOS NA VRSTI TRGOVINA

V letošnjem letu bodo v šoštanjki občini vložili dokajšnja sredstva v razširitev in modernizacijo trgovinske mreže. Tako bomo že v letošnji pomladi pridobili v Velenju nov, moderen trgovski lokal na Šaleški cesti. Za dograditev in opremo so že zagotovili okrog 42 milijonov dinarjev. V tem lokalno bodo stalni razstavnici prostori za sodobno stanovanjsko opremo. Lokal bo namenjen predvsem za kritje potreb širše okolice.

V Šoštanju pa bo trgovsko podjetje »Merkur« zgradilo prepotrebno skladišče, medtem ko kaže, da bo trgovsko podjetje »Zarja« v že obstoječih prostorih uredilo samopostrežno trgovino.

V skupnih prizadevanjih pa pripravljajo osnutek za nov trgovski blok, v katerem naj bi poslovala samopostrežna trgovina, katere zaenkrat žal še nimamo v Šaleški dolini.

Čudne vstopnice v Preboldu

Tovariš urednik! Počitnice so mi kar prehitro minile. Vendar pa sem v letošnjih zimskih počitnicah v Preboldu doživela nekaj svojstvenega. Kot ostali sem kupila vstopnico za kino predstavlo in čeprav sem imela 14. vrsto 1. sedež, sem

v dvorani ugotovila, da tega sedišča sploh ni. Poleg tega pa me je ves čas predstave mrazilo, kajti dvorane ne ogrevajo.

Te vrstice sem napisala zato, da bi moji tovariši v Preboldu imeli od tega korist.

Frančka Murko

Podelili so Prešernove nagrade

Prejšnji teden je bila v dvorani izvršnega sveta LR Slovenije slavnostna seja upravnega odbora Prešernovega sklada, na kateri so podelili Prešernove nagrade. Predsednik sklada dr. Helj Modic je nagradi podelil skladatelju Matiji Bravničarju in pisatelju Jušu Kozaku.

Matija Bravničar je prejel nagrado za svoj Koncert za violino in orkester, književnik Juš Kozak pa za svoje življenjsko pisateljsko delo.

O nagradjenca sta spregovorila prof. dr. Dragotin Cvetko in tovariš Mitja Mejak.

Medtem ko nam je Juš Kozak poznan po svojih delih (Sempeter, Celica, Maske, Lesena žlica itd.), moramo za Bravničarja ugotoviti, da so prav njegove orkestralne skladbe tiste, s katerimi je slovenska instrumentalna glasba dosegla evropsko raven.

»METALKA«

TRGOVSKO IZVOZNO IN UVOZNO PODJETJE

Ljubljana, Titova 24

sprejme

vajence za uk v železninarsko tehnični stroki

Pogoj: končana popolna osemletka s prav dobrim ali dobrim uspehom.

Pismene ponudbe z zadnjim šolskim spričevalom dostavite na naslov: »METALKA« Ljubljana, Titova cesta 24.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi mojega ljubljenega moža, našega dobrega strica

MARTINA POLUTNIKA

se toplo zahvaljujem vsem, ki so mu na kakršenkoli način lajšali njegovo trpljenje. Predvsem se zahvaljujem dr. Miku za njegovo pomoč, vsem sestanovalcem in prijateljem, ter godbi tovarne emajlirane posode, ki so ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti.

Zena in sorodniki

ZAHVALA

Ob teži izgubi naše ljubljene zlate mame

Marije Tiselj

se najlepše zahvaljujem vsem sorodnikom in znancem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti in vsem tistim, ki ste darovali prelepe vence. Posebno se hvala pevcem za lepo žalostinko, g. Kolmanu in g. Jernejcu za ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu ter sosedom za pomoč.

Tiselj-ovi

Upravičena zahteva

Bilanca lanskega leta poravnalnih svetov v konjiški občini je več kot zadovoljiva. Tako so lani ti sveti obravnavali vsega skupaj 353 zadev, od tega približno sedemdeset odstotkov kazenskih ter približno trideset zadev civilnega značaja. Uspešnost dela teh svetov se vidi predvsem v tem, da so rešili kar 76% zadev s poravnavo in da je le en odstotek zadev ostal nerešen. Prav tako razveseljuje podatek, da so se državljani v desetih odstotkih sami obračali na poravnalne svete. To pa hkrati pomeni, da so jim priznali mesto in vlogo in da so jih priznali kot svoje organe.

Spricho dela, ki so ga opravili, je razumljivo, da se pojavljajo zahteve, naj tudi poravnalni sveti dobijo v občinskem statutu ustrezno mesto. V statutu bi morali napisati, katera so njihova delovna področja, kakšne okoliščine naj zajemajo in kako je z mandatno dobo njihovih članov.

Hotel EVROPA
CELJE

GASTRONOMSKI KOLEDAR ST. 10
od sobote, dne 16. 2. 1963 do petka, dne 22. 2. 1963

Sobota, dne 16. 2. 1963:	din
Srniš hrbet z brusnicami	220/320
Prekajen jezik s kislim hrenom	160/260
Piščančev paprikaš z domačimi širokimi rezanci	150/250
Ragu juha	80
Kremove rezine Evropa	70
Nedelja, dne 17. 2. 1963:	
Nadevan piščanec z obilno Srnišo stegno in divjačinski omaki z domačimi širokimi rezanci	280/420
Piščančeva obara z Eličniki	220/320
Prekajeno s kislim zeljem	150/250
Kremove rezine Evropa	70
Ponedeljek, dne 18. 2. 1963:	
Pečenica s kislim zeljem ali repo	140/240
Segedinski golaž z zabeljenim krompirjem	120/180
Srbski pasulj	120/180
Orchova potica	70
Torek, dne 19. 2. 1963:	
Kmečka skleda	250/350
Govejski file v gobovi omaki	220/320
Kisla pljučka s krompirjem	90

Golaševa juha	80
Rišer narastek	70
Sreda, dne 20. 2. 1963:	
Domače krvavice z zeljem ali repo	120/180
Pečenica z zeljem	140/240
Rišer s prekajenim mesom	120/180
Matovž s suhim svinjskim mesom	160/260
Prleška gibanica	70
Cetrtek, dne 21. 2. 1963:	
Kmečka pojedina	250/350
Mesna musaka s krompirjem	120/180
Gobja juha z ajdovimi žganci	100/150
Kuhani sirovi štruktli	70/120
Petek, dne 22. 2. 1963:	
Polenovka na dalmatinski način	200/300
Morske ribe	?
Zabeljen fižol, kisla repa	90
Jabolčni zavitek	70
Slivovi cmoki	70/120
Vse naše cenjene goste obveščamo, da smo znižali posrežnino od 15 % na 10 % v kavarni, hotelu in restavraciji.	
V točlinici sprejemo brez posrežnine.	
Vabimo Vas na maskarado, ki bo v soboto, dne 23. 2. 1963.	
Priporočamo se za Vaš obisk.	
Kolektiv hotela Evropa Celje	

KINO

KINO UNION
Od 16. 2. do 19. 2. 1963 »STOPNICE JUNAŠTVA«, jugoslovanski barvni film
Od 20. 2. do 24. 2. 1963 »MAMA, POSLUŠAJ MOJO PESEME«, španski barvni film

KINO METROPOL
Do 17. 2. 1963 »MORILCI SO MED NAMI«, vzhodno nemški film
Od 18. 2. do 22. 2. 1963 »ANGEL JE PRIŠEL«, španski barvni film

MATINEJA
Dne 17. 2. 1963 »DOBRO MORJE«, jugoslovanski film
KINO »SVOBODA«
»KMPETER V SAVINJSKI DOLINI«
16. in 17. 2. 1963 »KARTAGINA V PLAMENIH«, italijanski barvni film
20. in 21. 2. 1963 »TISOC OČI DR. MABUSA«, zahodno nemški film

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE
Celje
Petek, 15. februarja 1963 ob 20. uri: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Zagorju. Mladini do 16. leta neprimerno.
Sobota, 16. februarja 1963 ob 15. in 18. uri: Erik Vos: PLESOCI OSLICEK. Gostovanje v Velenju.
Sobota, 16. februarja 1963 ob 19.30: Miroslav Krleža: V AGONIJU. Gostovanje Drame SNG Ljubljana. Vstopnice so v prodaji.
Nedelja, 17. februarja 1963 ob 10. uri: Janez Zmavc: JUBILEJ. II. nedeljski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji.
Nedelja, 17. februarja 1963 ob 15.30: Janez Zmavc: JUBILEJ. Izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji.
Ponedeljek, 18. februarja 1963 ob 19. uri: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Sevnici. Mladini do 16. leta neprimerno.
Torek, 19. februarja 1963 ob 19.30: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Slovenskih Konjicah. Mladini do 16. leta neprimerno.
Sreda, 20. februarja 1963 ob 15.30: Janez Zmavc: JUBILEJ. II. šolski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji.
Četrtek, 21. februarja 1963 ob 19.30: Komorni orkester S. Beckett: POSLEDNJI TRAK in O'Neill: HUGHIE. Premiera izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji.
Petek, 22. februarja 1963 ob 20. uri: Janez Zmavc: JUBILEJ. Gostovanje v Sentjurju pri Celju.
Sobota, 23. februarja 1963 ob 15. uri: Erik Vos: PLESOCI OSLICEK. Gostovanje v Kostanjevici.
Sobota, 23. februarja 1963 ob 20. uri: Calderon: SODNIK ZALAMEJSKI. Gostovanje v Kostanjevici.

PRODAM

PRODAM skoraj nova krojaška stroja SINGER in CIG-CAK. Selčan, Slance 15 Teharje.
UGODNO prodam takoj vseljivo enodružinsko stanovanje v Celju — dve sobi, kuhinja in kopalnica. Naslov v upravi lista.
DOBRO ohranjen 48 basno klavirski harmoniko ugodno prodam. Hribovšek Franc, Petrovce, Drešnja vas 8.
POCENI prodam 6 mesecev starega psa volčjaka. Ogled vsak dan dopoldne razen srede. Podpečan, Zalec 177.

KOLEKTIV

hotela »CELEIA«
priredi 16. febr.
VESELO
PREDPUSTNO
RAJANJE

23. in 26. februarja 1963 pa

veliko maskarado

IGRA PRIZNANI KVINTET »VAŠI ZNANCI« • NAGRADA
NAJLEPŠIH MASK • NIZKA VSTOPNINA • REZERVIRAJTE SI PRAVOČASNO MESTA • VABLJENI!

KUPIM

KUPIM stanovanje v Celju pri bolnici ali v Novi vasi. Plačam takoj. Naslov v upravi lista.
KUPIM vseljivo hišo v okolici Celja do 500.000 din. Ponudbe poslati z opisom na Zupan Jože — Dolna Košana 49, pošta Košana.

STANOVANJA

ODDAM KABINET za 3.000 din. Vprašati v nedeljo, Roška 9.

SLUŽBE

ZA POMOC v gospodinjstvu nudim stanovanje in hrano. Naslov v upravi lista.
MLAJŠA upokojenka gre pospravljati in kuhati v dopoldanskem času. Naslov pustite v upravi lista.

ISCEN na dom dobro šiviljo. Cenjene ponudbe na upravo lista pod »Sposobna«.

RAZNO

ISCEN GARAZO na Otoku ali Ljubljanski cesti. Naslov v upravi lista.
POSTENEGA NAJDIŠTEJA OCAL prošim, da jih odda na naslov: dr. ČIK, Slandrov trg 8, Celje.

OBJAVE

ZDRAVSTVENI DOM CELJE sporoča, da bodo v dnevi 22. in 23. 2. 1963 zaradi seminarja splošnih zdravnikov le-ti ordinirali v omejenem številu, zaradi česar prosimo državljanke, da se v teh dneh obračajo le v najnujnih primerih po zdravniški pomoči.

Celjska turistična zveza sporoča, da je v hotelu »Pakas Velenje ples in koncerti vsak večer, na pustno soboto pa veliko pustno rajanje.
Na pustno soboto bodo zabave tudi v zdravilišču Dobrna ter v hotelu »Slovenski dom« v Rogški Slatini.
Planinski dom »Svetina« priredi pusto-vaanje z domačimi kulinami v soboto, dne 16. februarja s pričetkom ob 19. uri.

Olepeševalno in turistično društvo Celje prireja v soboto 23. februarja ob 20.30 36. tradicionalno maskarado, 24. 2. — nedelja ob 15.30 — 5. celibansko maskarado, 24. 2. — nedelja ob 17.30 — 8. pionirska maskarada in 25. 2. — ponedeljek ob 18. uri — 3. mladinska maskarada. Vstopnice za vse prireditve so v prodaji v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropola, dnevo od 8. do 12. ure. Priporočamo, da kupite v predprodaji tudi vstopnice za celibansko, pionirsko in mladinsko maskarado.

Olepeševalno in turistično društvo Celje sporoča tudi, da bo dne 10. marca tega leta gostovala mariborska opera in bo uprizorila Puccinijevo opero »MADAME BUTTERFLY«. Vstopnice bodo v predprodaji od 25. februarja dalje v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropola.

Slovensko ljudsko gledališče sponoja kostume za pustne prireditve dnevo od 16. do 18. ure. Za sponojino je potrebna kaveja.

Znamka
za
15 dni

Celjski
TEDNIK

CELJE

P. P. 152

„Vegrad“ močno dviguje plan

Splošno gradbeno podjetje »Vegrad« v Velenju bo poleg tovarne gospodinjstve opreme »Gorenje« drugo podjetje v šostanjski občini, ki bo v letošnjem letu močno dvignilo proizvodnjo. Predvidevajo kar za 32 odstotkov povečan plan. Medtem ko so lani dosegli dobre pol milijarde, bodo letos realizirali okrog 800 milijonov dinarjev. Izredne pomembnosti pa

je predvsem skrb, ki jo letos kažejo za rešitev stanovanjskega vprašanja gradbenih delavcev. Na pomlad bodo začeli z gradnjo 157 stanovanj, medtem ko bodo 75 lani začeli dokončati.
Da bodo zmogli uresničiti predvidevanja bodo v povečanje mehanizacije vložili kar 30 milijonov lastnih sredstev.

-J

OBJAVE IN OGLASI

Denar in čas boste prištedili, rešili se skrbi in potoci, če oglašate v

Celjski
tednik

Sprejemamo tudi čestitke za družinske praznike.

CESTITKA

Cestitamo k diplomu ing. arh. ELZI STOJAN — Crepišek.

Kolegice

Trgovskemu podjetju »MERX« Celje in vsem članom delovnega kolektiva iskreno hvala za razumevanje in lepo darilo, ki sem ga prejela v času zdravljenja po hudi nesreči.

Vajenka — GRMEK Jožica

Priščno se zahvaljujem zdravnikom in strežnemu osebju kirurškega oddelka Celjske bolnišnice za pomoč, ki so mi jo nudili ob teži nesreči.

GRMEK Jožica

PLANICA 1963!

V dnevi 22., 23. in 24. marca 1963, ko bodo v Planici zopet poleteli na 120 m skakalnici, organiziramo enodnevne avtobusne izlete v Planico za kolektive in posameznike. Cena prevoza in vstopnice je 2500 din za osebo.
Za dijake organiziramo prevoz v Planico s posebnim vlakom. Cena prevoza in vstopnice je 520 din za osebo.

IZLETE — PREVOZE DOMA IN V INOZEMSTVO VAM IZVRŠIMO SO-LISTNO IN POCENI Z NAŠIMI TURISTICNIMI AVTOBUSI. ZAHTEVAJTE NAŠE PONUDBE!

Se priporoča IZLETNIK CELJE

ŽIVINOZDRAVNIŠKA
DEŽURNA SLUŽBA

Dežurni veterinar
od 15. 2. do 23. 2. 1963
Tiselj Marjan.
Celje, Savinjska 3/II
(Savinjsko nabrežje)
Telefon: 28-71.

Uredništvo in uprava Celjskega tednika Celje, Trg V. kongresa 3, poštni predal 152. Telefon: 25-75 in 24-23.

Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 605-11-1-656. Izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna — 400, četrtletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 30 dinarjev. Rokopisov ne vračamo — sprejem oglašev, razpisov in objav do vsake srede do 12. ure.

KOMUNALNA BANKA CELJE

razpisuje za ekspoziuro Zalec delovno mesto

referenta bančnih poslov

Pogoji: popolna srednje šolska izobrazba s triletno prakso. Prošnje z življenjepisom in zadnjim šolskim spričevalom je poslati na Komunalno banko Celje najkasneje do 28. februarja.

DELAVSKA UNIVERZA ZALEC

razpisuje prosto delovno mesto

tajnika

Pogoji za sprejem: znanje samostojne korespondence, stroje-pisja, vodenja blagajne in obračuna osebnih dohodkov. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Ponudbe poslati na naslov: Delavska univerza Zalec.

TRGOVSKO PODJETJE

»Merx« Celje

nudi gospodinjam, ki niso redno zaposlene, občasno delo skozi vse leto. Interesentke se naj zglasijo na upravi podjetja Celje, Tomšičev trg 3.

OSNOVNA PTT ENOTA LJUBLJANA I

sprejme za Ljubljano večje število

pismo

Vsak kandidat naj predloži nekolkovano vlogo in lastnorodno napisan življenjepis, na naslov: Osnovna PTT enota Ljubljana I, Ljubljana. Kandidati morajo biti prosti vojašine. Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Samostojna stanovanja so zagotovljena.

VLADAVINA KURENTOV

NA PTUJSKEM POLJU

Tretjič bo letos, 24. februarja priredil Ptuj folklorne in karnevalske prireditve z namenom, da bi prikazal čim širšemu krogu javnosti tukaj ohranjene pušne običaje in da bi kot turistično mesto s pravim karnevalskim razpoloženjem razvedril številne goste in domače prebivalstvo.

Letos je zaupal Občinski ljudski odbor organizacijo pušnih prireditev Zavodu »Folklorne in karnevalske prireditve v Ptuj« kot naslednika prvotnega odbora za etnografske in karnevalske prireditve v Ptuj.

Pobudo in osnovo ptujskih prireditev je vsekakor delo kurentovanja s šolskega območja Markovci, ki je vzbujalo v letih po osvoboditvi pozornost novinarjev in snemalcev za časopise, revije, film in televizijo ter prireditev raznih kulturnih festivalov. Kurente iz Markovcev so povabili na

poskusa gledalec vsaj za nekaj ur pozabiti na današnji čas številnih tehničnih dosežkov, da bi se lažje vživel nazaj v čase, ko so bile take prireditve, navade in običaji stvar prebivalstva naselij, kjer so ljudje po svoje živeli, delali, verovali, se veselili in zabavali. Danes so z vsemi svojimi folklornimi bogatstvom deležni občudovanja in pozornosti širše javnosti.

Posebno pozornost na ptujskih prireditvah so deležni kurenti s šolskega območja Markovci. Njihovi ovčji kožuhi, pošastno oblikovane kape, lepo zvoneči zvonci in ježevka so zanimivost, ki jo rad pogleda otrok in odrasel

di žena na poseben bor in ga peljejo po vasi ob določenih pesmih in obredih. Njim podobna in še zanimivejša je skupina iz Prekmurja z bčovim gostivanjem. Pustni laufarji iz Idrijskega iz Cerkna, so po svoje zanimivi. Vse to je bilo in bo letos zbrano na ptujskih prireditvah pred zbrano publiko, ki jo bodo pustni običaji privabili iz vseh strani Slovenije in iz Hrvaške.

Ptajske folklorne in karnevalske skupine zasledujejo dvojni namen. Podoželskemu prebivalstvu dajo možnost, da na njih manifestira svoje dragocene običaje in navade in se z njimi predstavlja javnosti, hkrati pa daje

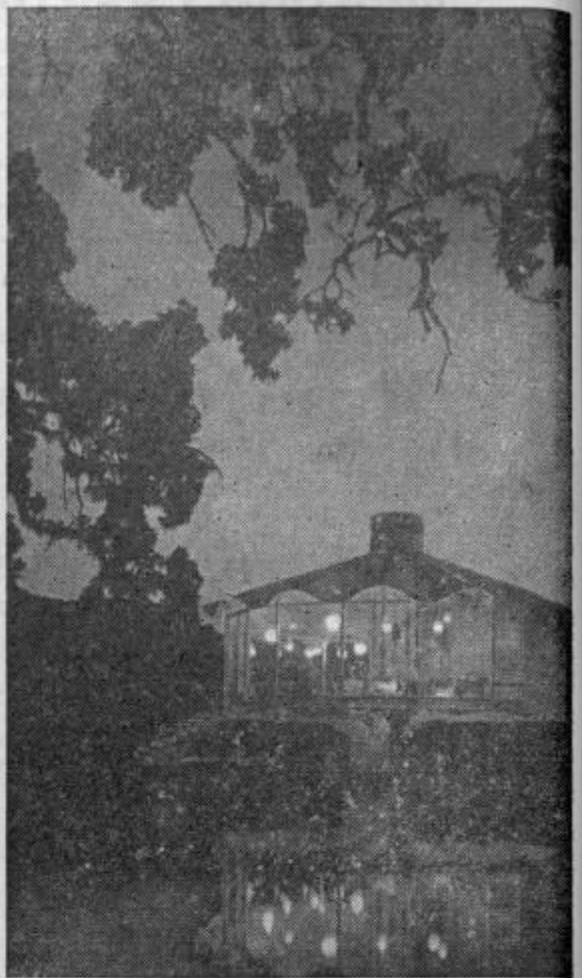
N aenkrat smo v temi. Zmajnkalo je toka. Vse je narobe... Saj si sploh ne znamo predstavljati življenja brez luči. Tako je bilo od nekdaj. Nič ni čudnega, če je človek takoj za soncem najbolj častil mesec, če je grška mitologija ustvarila Primetejo, ki je prinesel ogenj z neba, če je bil čuvaj ognja v prazgodovini najuglednejši član horde ali plemena. Od ognja v duplini jamskega človeka pa preko smolnatih tresk, oljenic, sveč, petroleja, karbida in do elektrike — svetloba je bila med prvimi, za kar je človek najbolj vneto skrbel.

Čuda luči

Se bolj kot topli izviri svetlobe so svetleče bakterije, svetleče žuželke, svetleče ručine itd. V Braziliji poznajo hrošča, ki močno svetijo. Pragozdni prebivalci jih nalovijo v posebne kletke, da jim svetijo v brezmesčnih nočeh. Svetloba je baje tolikšna, da je mogoče ob njej čitati. Nek japonski biolog je hotel z vzgojo cele kolonije svetlečih bakterij izdelati rudarsko svetilko, ki bi ne bila nevarna ne za metan niti za vnetljiv premogov prah.

Zanimivo je, kako so v srednjem veku razvili verovanje, da so kresnice duše nekrščenih novorojenčkov, ki ne morejo v nebesa. Ker pa se z kresnicami silno radi hranijo netopirji, so sklepali, da so žrtve krilatih hudičev.

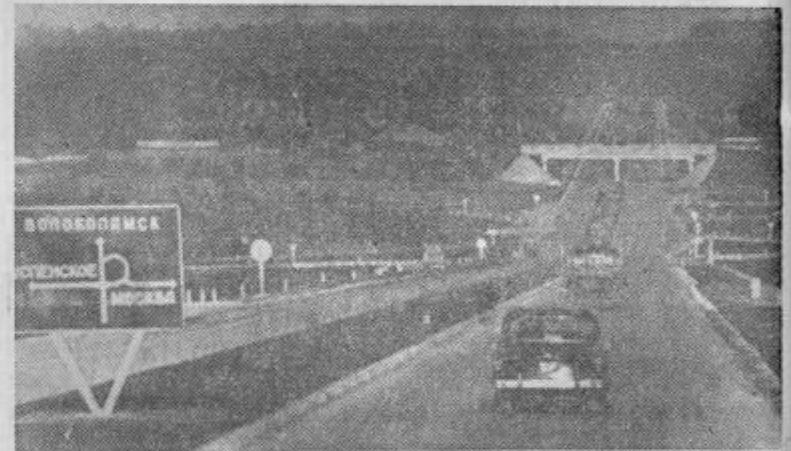
Se bolj zabavno je, kakšno zgodovino je »prestal« fosfor. V sredini 17. stoletja je alkimist Brand ob izparevanju človeške urine dobil zlatorumeno snov — fosfor. Ker je pozorel opekline in se ponoči svetila, je snov imenoval »mrzli ogenj«. Za snov je pozneje zvedel Leibniz, ki je svojemu deželnemu knezu hotel izdelati zlato za kopnečo blagajno. Toda, ko je ugotovil, da zlata sicer ne bo na-

redil, pač pa zažigalne bombe, je knez organiziral posebne »scalnice«, kamor so morali na potrebo vsi uradniki, služabniki in vojaki. Ljudje so vseeno mislili, da knez dela iz urina zlato.

Moskva v betonskem obroču

Okoli 100 kilometrov dolgo dvostezno avtocesto so lani novembra izročili prometu v okolici Moskve. Beseda okolica je tokrat čisto točna, kajti avtocesta je pristan, ki obkroža Moskvo skozi slikovito pokrajino in zaključuje moskovska predmestja. Premier Hruščev, ki je bil ob otvoritvi navzoč, je čestital graditeljem (deloma je s prostovolnim delom pomagala moskovska študentska mladina), hkrati pa je priporočil izgradnjo črpalk in

stople, da se prej prijavijo zaradi razvrstitve v spored. Tudi skupine večjih kolektivov in organizatorji izleta v Ptuj naj svoj prihod po možnosti prej prijavijo, zaradi razporeditve po lokali.

Čas do 24. februarja bo hitro minil. Odbor še tako mnogo dela, enako skupine. Čim bolj bo vso opravljeno, tem večje bo veselje gledalcev, ki bodo Ptuj še bolj cenili, če jih bo letos presenetil s kvalitativnimi skupinami in s primernim sprejemom v gostilnicah.

motelov vzdolž ceste. Motorizacija na cestah v Sovjetski zvezi vidno narašča. Pred kratkim so imeli nad 5 milijonov motornih

voz, kar sicer za tako ogromno deželo ni veliko, toda neprimerno več kot pred desetletjem.

Izgradnja sodobnih cest je v Sovjetski zvezi stvar sedanjosti in prihodnosti. V preteklosti je bil promet predvsem usmerjen na železnih tirih. Med zadnjo vojno pa je razmeroma redka in slaba cestna mreža ogromno pripomogla k slabitvi fašističnega udara na sovjetsko ozemlje in vojsko.

K R A T K E

S PODMORNICA NA SEVERNI POL

Sovjetska atomska podmornica pod komando kapitana Leva Zlicova je nedavno pod ledom zaplula proti severnemu polu in na skrajni severni točki našega planeta izplula pod polarno nebo. Mornarji so dobili nekaj ur prosto, da so lahko »odšli« kamor so hoteli — bodisi na drsanje ali na smučanje. Drugih možnosti tam zgoraj žal še ni.

JEDLI BI ŽGANICE, A NIMAMO KRUHA...

Po tem izreku so se menda ravnali odgovorni vojaški voditelji v Fort Cambellu (ZDA), ki so za mesec dni preložili vojaške vaje tamkaj nastanjenih enot ameriške armade. Preložitev je nastala zaradi prevelikega mraza, cilj vežbe pa je: Vaje vojakov za boj pod posebnimi pogoji hudega mraza. ???

DR. ALBERT SCHWEITZER — OSEMINOSEMDESETLETNIK

Priznani humanist, nobelovec dr. Albert Schweitzer je nedavno praznoval svoj 88. rojstni dan. V bolnišnici, ki jo je postavil v lastnim denarjem sredi afriškega pragozda, so ga obdarili hvaležni pacienti, sedanj kot bivši. Obdarili so ga s tistim kar imajo: s tropskim sadjem in čeljem.

kulturni festival v Opatju in Keper. Kurenti so bili povabljeni v Ljubljano, v Celje in Maribor.

Pred tremi leti so se postavili ptujski politični in upravni organi na stališče, da bi bilo najbolje vsako leto prirediti v Ptuj folklorne in karnevalske prireditve.

Ob gledanju ptujskih folklornih in karnevalskih prireditev

in jo posname vsak amater in poklicni fotograf, zlasti tisti, ki slika na barvni film. Oračbe, gambele, ruse, picolke, vile itd., prikazujejo večinoma mladi ljudje, polni moči in veselja, z juckanjem in petjem od hiše do hiše. Povsod so jim odprta vrata na dvorišče, povsod jim dajo popotnico — klobaso, jajca ali denar, pa še kaj za pod zob in suho grlo. Gledalcev je povsod dovolj.

Tudi folklorne skupine z Dravskega polja so prav zanimive. Te skupine prikazujejo neukanečnega ženina, ki se mu ni posrečilo najti neveste. Vesela mladina, oblečena v domačo nočno posa-

Ptujo možnost, da se uveljavi v javnosti kot zanimivo turistično mesto, ki lahko privabi gosta s svojimi kulturnimi-zgodovinskimi in folklornimi dragocenostmi pa tudi s svojim vedno bolj urejenim gostinstvom z novim hotelom na čelu. Zato ni čudno, če pride vsako leto v Ptuj vedno več gostov od blizu in daleč.

Pripravljeni odbor za folklorne in karnevalske prireditve je letos tako uredil, da bodo gostje prosti do 10. ure in po 13. uri. Po končanem pohodu skupin si bodo lahko ogledali Ptuj, se primerno okrepčali in se potem z avtomobili in vlaki zopet odpeljali domov. Da bi bilo delo za sam dan prireditelj čim bolj organizirano, vabi pripravljeni odbor skupine, ki bodo na-

Za in proti

Tako se je razdelila ameriška javnost okoli vprašanja kako daleč smejo iti podjetniki s svojimi reklamnimi vabami. Nek ameriški sodnik, kateremu seveda očitajo »kmetavzarsko svetohlinstvo«, išče način in možnost kako bi lahko spravil na zatožno klop lastnike raznih zasebnih in javnih klubov.

V tej naši bogu vdani deželi kmalu ne bo mogoče prav nič brez polgolih žensk. Dekleta, ki vam natočijo benzin v rezervoar avta, tista ki vam prodajo cigareto, ona ki jo priže, tista vam postreže za mizo in ona, ki

vam napiše račun — vse kažejo bedra in noge prav do njihovega začelca.

Tako se pritožuje sodnik, a člani takih klubov so dvignili prah, češ, pojdi dedek s svojimi nazori se solit...

Ni treba, pravijo cinično vojaški strokovnjaki v štabih armad z agresivnimi cilji, ni treba, da bi bila bodoča vojna atomska... Lahko je tudi biološka. Taka vojna, zatrjujejo, je dosti cenejša od atomske, mnogo bolj učinkovita. Skoraj v vseh državah, kjer je rožljanje z orožjem del diplomacije, imajo posebne institute, ki so zaviti v strogo tajnost in izključno pod upravo generalnih štabov. Tam varijo in gojijo najstrašnejša orožja — smrtonosne bakterije.

Bakteriološka vojna ni nekaj kar svet še ne pozna. To je že dolga zgodba. Ze Aleksander Makedonski je pol stoletja pred našim štetjem metal s katapultir krkovino, kače, okužene predmete in ognjene kepe v sovražne tabore in oblegana mesta. Mongoli so v oblegana mesta tiho tapili bolne ljudi. Britanski general Emmersett je leta 1763 vtiho tapil med Indijance, odeje, okužene z bacili črnih koz. Baje je na posledica epidemije pomrlo okoli 3 milijone Indijancev.

V prvi svetovni vojni so poskušali na obeh straneh uporabiti bojne pline, pa se niso obnesli, ker je veter gnal pline v lastne vrste. V uporabo bioloških sredstev uničenja so šli Japonci, ki so v kitajsko-japonski vojni metal nad Kitajsko bolhe, riž in bombažne čunje, prepojene in okužene z bacilom kuge.

Naravnost čudno je, da Nemci v obupu nad svojo usodo v drugi svetovni vojni niso uporabili bioloških sredstev. Razlog bo najbrž ta, da so se zavedali prednosti nasprotnega tabora pri tovrstnih raziskavah. Bali so se povračila, ki bi v gosto naseljeni

Biološka vojna

Nemčiji bilo katastrofalno. Pomudimo se nekoliko pri sadističnih načrtih ljudi, ki kujejo vedno nove strahote za človeštvo. Pisci, ki se ukvarjajo z biološkimi sredstvi vojskovanja, govorijo o totalni vojni, toda tako prikriti kot odkriti. Prikrita vojna je počasnejša. V območje nasprotnika se vtiho tapijo nosilci raznih nelezljivih bolezni. Vsa reč izgleda kot »naravna epidemija«. Druga varianta je podobna, le v velikih količinah in brez prikrivanja.

V bakterioloških institutih znanstveniki gojijo bakterije najrazličnejših kužnih bolezni, pa tudi takih, ki v naravi sami niso znane. Do sedaj je poznano okoli 700 različnih virusnih obolenj — niso pa znane one, ki jih držijo v tajnosti.

Pa ni samo bakteriologija znanost tega temnega početja. Tudi okoli razpečevanja je nastala prava znanost. Vzemimo:

● Letalo v veliki višini leti nad ozemljem, ki je gosto naseljeno. V svojem trupu nosi namesto bomb na tisoče netopirjev, ki imajo k trupu pritrjene silno krhke stekleničke polne bakterij. Netopirji se v roju spuščajo k tlu in se ob prvih znakih svitanja razpršijo po strehah domovanj. Zamislimo, da je virus take vrste, za katero ne poznamo protisredstva... To je lahko umor narodov...

● Ali pa napad na koncentrirane sile vojaštva. Razpršiti je treba dovoljne količine nosilcev tetanusa, gangrene, antraksa ali kaj podobnega.

● Strateško uničenje celih dežel z okuženjem rastlinja, živalstva, ozračja in vode. Rezultat je pogin, pogubnejši od atomskih bomb.

Poborniki takega orožja »opjevajo« njegovo prednost. Biološka vojna bi uničila le vse kar je živo. Stroji, zgradbe, materialne kulture, vse to bi bilo nepoškodovano. Nadalje govorijo o neprimerljivosti stroškov. Govorijo celo o desetkrat manjših stroških od klasičnih sredstev vojskovanja, kaj šele v primerjavi z atomsko oborožitvijo.

Najbolj zahrbtni sovražniki človeštva, psihopati z visoko inteligentnostjo in zmaličeno mo-